

**kościół parafialnego
w Babicach**

**500 lat kościoła
parafialnego w Babicach**

Zbiór opracowanych tekstów, fotografii, skład publikacji:

Katarzyna Martyka

Opracowanie tekstu dotyczącego historii kościoła parafialnego w Babicach:

Teresa Bigaj

Opracowanie przypisów do tekstu p. Teresy Bigaj:

Mariusz Paździora

Korekta tekstu p. Teresy Bigaj:

Mariusz Paździora, Dorota Prus

Transkrypcja rękopisu z akt wizytacji i tłumaczenie wyrażen z j. łacińskiego:

Mariusz Paździora

Kwerenda internetowa dot. ikonografii:

Mariusz Paździora

Korekta:

Dorota Prus

Współpraca przy opracowaniu publikacji:

- Miejska Biblioteka Publiczna w Chrzanowie
- Gmina Babice
- Parafia pw. Wszystkich Świętych w Babicach
- Gminny Ośrodek Kultury w Babicach
- mieszkańcy gminy Babice

Zdjęcie na okładce:

Robert Kowalczyk

Wydawnictwo:

P R E C J O Z A
W Y D A W N I C T W O

ISBN: 978-83-68156-05-8

Miejska
Biblioteka Publiczna
w Chrzanowie

Publikacja opracowana i wydana w ramach realizowanego projektu „500 lat kościoła w Babicach”
przez Stowarzyszenie Sympatyków Babic „IMPULS” dofinansowanego ze środków Województwa Małopolskiego.

500 lat kościoła parafialnego w Babicach

BABICE 2024

Spis Treści

Słowo wstępne.....	5
Gmina Babice	6
Historia kościoła w Babicach	8
Wykaz proboszczów parafii Babice	18
Wikariusze parafii od roku 1945.....	19
Siostry Kanoniczki Ducha Świętego de Saxia.....	21
Służba liturgiczna ołtarza	23
Wybrane grupy działające przy parafii pw. Wszystkich Świętych w Babicach	24
Schola	24
Ruch Światło-Życie, tzw. oaza	25
Chór Parafialny „Domino Nostro”	27
Krąg Biblijny	28
Wspólnota Mężczyzn.....	28
Dyskusyjny Klub Dobrego Kina	29
Apostolat Margaretka.....	29
Kościół parafialny pw. Wszystkich Świętych w Babicach – wnętrza przed renowacją.....	30
Kościół parafialny pw. Wszystkich Świętych w Babicach – jego otoczenie i wnętrza.....	33
Ciekawostki i wycinki z życia parafii i kościoła w Babicach.....	52
Utrwalone na starych fotografiach.....	63

Słowo wstępne

Kościół parafialny w Babicach ma już 500-letnią historię. Jego dzieje poznajemy dzięki przekazom historycznym z różnych źródeł. Wydana publikacja ma na celu ukazać dzieje świątyni i parafii oraz zainteresować czytelnika do poszukiwania pozostałych związków kościoła parafialnego w Babicach z innymi cennymi dowodami przeszłości na tym terenie.

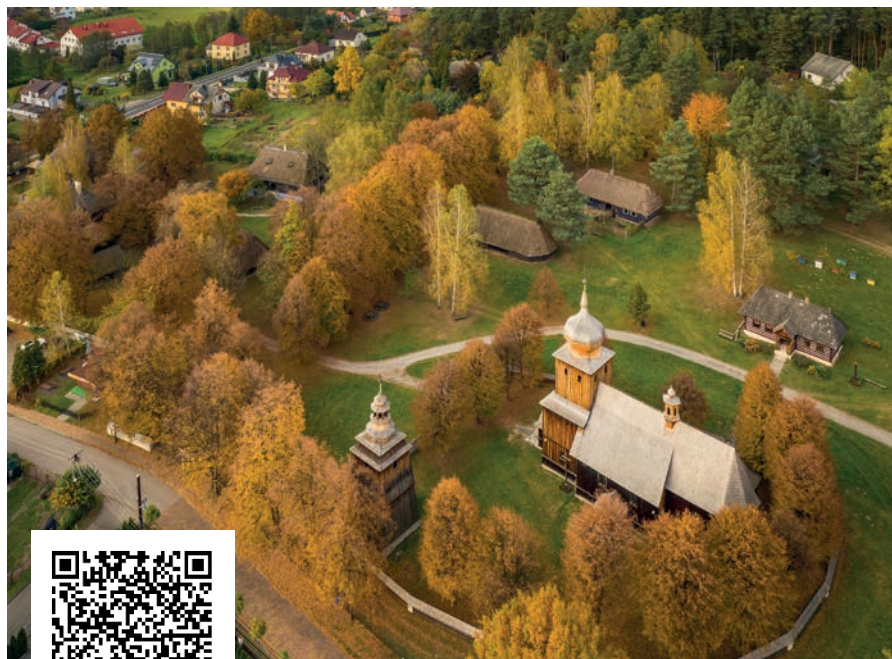
Serdecznie dziękuję wszystkim osobom za podjęcie trudu przedstawienia nam tego miejsca i ludzi, którzy związani byli z kościołem i tworzyli parafię babicką przez stulecia.

ks. Mieczysław Gawor

Proboszcz parafii
pw. Wszystkich Świętych w Babicach

Zamek Lipowiec. Fot. Sławomir Urbaniak

Muzeum Małopolski Zachodniej w Wygiełzowie – Park Etnograficzny Krakowiaków Zachodnich. Fot. Rafał Niebieszczański

Gmina Babice

Położona jest w równej odległości od aglomeracji miejskich: Krakowa (ok. 38 km) i Katowic (ok. 40 km), a także blisko Zatora (ok. 8,5 km), Oświęcimia (ok. 22 km) i Wadowic (27 km). Nazywana kulturalnym zagłębiem i zielonymi płucami powiatu chrzanowskiego. Jej walory przyrodniczo-krajobrazowe, liczne imprezy plenerowe, ciekawa historia, zabytki, bogata infrastruktura sportowa i rekreacyjna, a także bliskość ośrodków turystycznych sprawiają, że tereny te są doskonałym miejscem zarówno do zamieszkania, zainwestowania, jak i na weekendowy relaks. To tu miłośnicy aktywnego wypoczynku znajdują wiele możliwości spędzania wolnego czasu, przemierzając doskonale przygotowaną sieć tras rowerowych oraz pieszych biegnących obok największych atrakcji turystycznych gminy, takich jak: Park Etnograficzny Krakowiaków Zachodnich w Wygiełzowie, rezerwat i zamek Lipowiec, rezerwat przyrody Bukowica, kościół parafialny w Babicach, kościół parafialny w Mętkowie, Obszar Natura 2000 Dolina Dolnej Skawy.

W jej skład wchodzi 7 sołectw: Babice, Jankowice, Mętków, Olszyny, Rozkochów, Wygiełzów i Zagórze. Sołectwa: Babice, Jankowice, Rozkochów i Zagórze należą do najstarszych w gminie. Pierwsze wzmianki historyczne o tych miejscowościach sięgają pierwszej połowy XIII w.

Starorzeczne Wisły – Obszar Natura 2000 Dorzecze Dolnej Skawy. Fot. Sławomir Urbaniak

Wychodnia skalna w rezerwacie Bukowica. Fot. Robert Kowalczyk

Historia kościoła w Babicach

Od Autora

Zbliżające się obchody 500-lecia powstania kościoła pw. Wszystkich Świętych w Babicach zmotywowały mnie do opisanie jego ciekawej historii.

Kościół odegrał i nadal odgrywa ważną rolę w życiu społeczności lokalnej i jej kultury. Opracowując ten tekst, korzystałam z dostępnych mi źródeł historycznych drukowanych i spisanych przez dokumentalistów w minionych czasach. Nie jest to w pełni wyczerpujące opracowanie. Myślę, że należy nadal prowadzić dalsze badania i poszukiwania, korzystając z zasobów archiwalnych na temat kościoła i jego interesującej historii. Im głębiej sięgniemy do archiwaliów, tym dokładniej poznamy i zrozumiemy pięciowiekowe dziedzictwo kościoła pozostawione mieszkańcom Babic. Parafia w Babicach istniała dużo wcześniej, ale konsekracja pierwszego budynku kościoła ufundowanego przez biskupa Konarskiego nastąpiła dopiero 24 maja 1524 r.

Pisząc powyższy tekst, miałam na uwadze zainteresowanie wszystkich mieszkańców gminy architektonicznymi i artystycznymi walorami kościoła pw. Wszystkich Świętych w Babicach. Zapraszam do zapoznania się z publikacją, w której umieszczono wiele ciekawych zdjęć obrazujących jego dawne i obecne dzieje.

Składam podziękowania wszystkim, którzy pomogli mi w przygotowaniu tego opracowania.

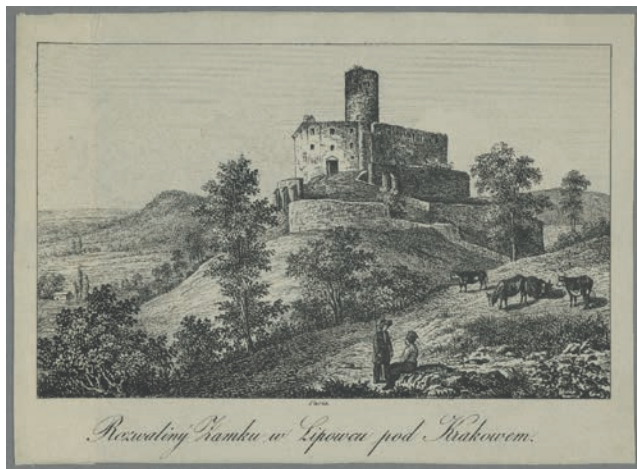
Teresa Bigaj

Kościół parafialny w Babicach. Fot. Rafał Niebieszczański

W okresie rozbicia dzielnicowego zachodnia część ziemi krakowskiej od 1178 r. znajdowała się w obrębie księstwa opolskiego. Pod koniec lat 30. XIII w. powróciła ona do dzielnicy senioralnej. Kasztelan krakowski, Klemens z Ruszczy herbu Gryf, otrzymał ziemię nadwiślańską wraz z Babicami za zasługi na dworze królewskim. Ufundował on klasztor zakonowi sióstr benedyktynek w Staniątkach. Pierwszą ksienią była jego jedyna córka Wisana. W posagu kasztelan przekazał jej dobra ziemskie. Stały się one dobrami klasztoru.

Biskup krakowski Jan Prandota, zachwycony piękną nadwiślańską ziemią babicką, postanowił wymienić się z jej właścicielkami. Był rok 1238. Zakon otrzymał na wymianę inne dobra ziemskie w pobliżu klasztoru. Ziemia nadwiślańska wraz z Babicami stała się własnością biskupów krakowskich (Liber beneficiorum – Jan Długosz). Biskup rozbudował znajdujący się na górze Lipowa gródek drewniany, który następnie został zamieniony przez jego następcę, biskupa Jana Muskatę, na murowaną twierdzę i do czasów trzeciego rozbioru Polski był on w posiadaniu biskupstwa krakowskiego.

Jan Nepomucen Głowacki, Lipowiec – „Rozwaliny zamku w Lipowcu pod Krakowem”, 1836 r., litografia, papier, kompozycja: wys. 7,4 cm, szer. 12,2 cm, arkusz: wys. 9,6 cm, szer. 13,1 cm., nr inw. MNK III-ryc. 67862

W Babicach pojawiła się na zamku kaplica, a we wsi święta figurka. Już w dokumentach z lat 1337, 1358, 1375 znajdujemy pierwsze informacje związane z pobieraniem tak zwanego „świętopietrza” z tych terenów. Były to opłaty wnoszone przez wier-

nych na rzecz papieża z racji jego zwierzchnictwa nad danymi ziemiami. Najprawdopodobniej w owym czasie została erygowana parafia, gdzieś około 1337 r. (pierwsze świętopietrze). Wraz z powstaniem parafii zostają jej przydzielone dobra kościelne. Już kilka dekad później, bo w roku 1390, w dokumentach kościelnych pojawia się nazwisko babickiego plebana – Mikołaja. Oznacza to, że istniała tu parafia i obiekt kościelny. Prawdopodobnie była to kapliczka lub drewniany kościółek. Od roku 1440 wzmiankowany jest kościół pw. Wszystkich Świętych. W 1483 r. w dokumentach sądowych miasta Krakowa pojawia się nazwisko plebana z Babic, Michała z Ropczyc. Zamieszkiwał on na zamku lipowieckim u ówczesnego burgrabiego, zarządcy biskupiego, Stanisława Łazickiego¹. Po okresie reformacji i najazdach husytów ze Śląska na Małopolskę, zamek Lipowiec traci funkcję obronną i z czasem z rezydencji biskupiej staje się więzieniem dla niesfornych księży i heretyków. Między innymi byli tu więzieni zakonnicy, którzy zamordowali Wojciecha Tontyna, franciszkanina, który zniewalał ich do ścisłego przestrzegania reguły zakonnej. Był tutaj więziony w 1548 r. słynny reformator Franciszek Stankar, profesor języka hebrajskiego na Akademii Krakowskiej. Parafia rozwijała się. W 1524 r. biskup Jan Konarski ufundował parafii kościół. Parafia otrzymała prawdopodobnie w tym czasie ufundowaną przez biskupów Jana Konarskiego i Piotra Tomickiego srebrną monstrancję gotycką (pochodzący z I. połowy XVI w.). Ufundowany kościół był niski (sięgający długością do dzisiejszej ambony), ze stropem drewnianym. Posiadał kwadratową wieżyczkę dobudowaną do „facjaty”, w której¹ mieściła się dzwonnica. Wnętrze kościoła było wyposażone w ołtarz główny i stacje drogi krzyżowej. Kościół był na utrzymaniu poddanych. W księdze dochodów z beneficjów diecezji krakowskiej z 1529 r. znajdują się informacje o powinnościach poddanych względem kościoła.

„Według księgi poborowej z 1581 r. do tutejszej parafii należały wsie: Babice, Jankowice, Kwaczała, Rozkochów, Zagórze, Żarki. Później dołączyły wsie Mętków, Olszyny, Wygieźłów oraz przysiółki Babic i Źródła. W lesie babickim, Blaskowickim zwanym, znajdowała się ongi figura, a później na jej miejscu kapliczka, gdzie ludność okoliczna w czasie zarazy morowej (grasującej w 1677 r.) przez jakiś czas się ukrywała”².

Ówczesni dzierżawcy (zwani właścicielami) dóbr lipowieckich, wykorzystywali poddanych, chcąc się wzbogacić w krótkim terminie.

¹ Sprawa sądowa dotyczyła spadku po zmarłym burgrabim, którego wykonawcą był właśnie pleban Michał z Ropczyc.

² Stanisław Polaczek, *Powiat Chrzanowski w W. Ks. Krakowskiem: monografia historycznogeograficzna*, Kraków 1914.

Biskupstwo krakowskie wydaje Ordynację (przepisy) mającą zapobiegać temu zjawisku. W 1629 r. w nocy z 4 na 5 sierpnia na biskupim zamku Lipowiec wybucha pożar, niszcząc drewnianą jego część. Zamek odbudowuje biskup Jakub Zadzik (1632 – 1642). W parafii Babice ówczesnym plebanem jest ks. Brzeski. Z polecenia biskupa Zadzika przy kościele powstaje przytułek dla ubogich zwany „szpitalem”. Było to schronienie dla kilku starszych, bezdomnych, chorych parafian. Przy kościele przez pewien czas istniała także szkoła, w której uczono dzieci włościan pieśni religijnych oraz pisanie i czytanie. Około roku 1650 biskup Piotr Gembicki przekazał parafii wczesnobarokowy relikwiarz w kształcie krzyża. W trudnych latach najazdu szwedzkiego zamek biskupi zostaje zajęty przez wojska szwedzkie, a ludność zmuszona do wysokich kontrybucji na rzecz wroga. Powoduje to duży ubytek mieszkańców, którzy nie mogąc wywiązywać się z podatków, byli karani śmiercią przez szwedzką załogę zamku. Skarby kościelne zostały ukryte w klasztorze w Czernej. Biskup Dembiński wspierał zgromadzenia zakonne i był bardzo zaprzyjaźniony z karmelitami bosymi z klasztoru w Czernej. Tam udało się ukryć wiele skarbów kościelnych przed Szwedami. Na początku XVII w. dwa pożary strawiły zamek. Degradację zamku zatrzymał biskup Felicjan Szaniawski, który w 1732 r. zamek przekazuje księżom misjonarzom i przekształca go na dom poprawczy dla duchownych. Misjonarze z krakowskiego Stradomia prowadzili parafię do roku 1813. Każdorazowy tzw. regens domu Lipowieckiego był plebanem babickim. W 1813 r. parafię ponownie przejęli księża diecezjalni. W 1763 r. wybuchł pożar, który zniszczył całkowicie kościół.

„Po spaleniu kościoła odbudował go od fundamentów z twardego materiału, biskup krakowski Kajetan Sołtyk. Jest to mały, sklepiony i czterema oknami oświetlony kościółek, w którym, oprócz pięknie rzeźbionego wielkiego ołtarza z drzewa, są jeszcze dwa boczne ołtarze mniejsze”³.

Kościół tworzyły: kwadratowe prezbiterium, nawa po kaplicę boczną, sklepienie kolebkowe z lunetami, zakrystia od północy oraz kruchta od południa. Najstarsza, wczesnobarokowa część ołtarza datowana jest na rok 1662. Dobudowano oddzielną sygnaturkę (małą wieżę kościelną). Dach kościoła pokryto gontem, a sygnaturkę białą blachą. Przypuszczać należy, że jej umiejscowienie nie uległo zmianie do chwili obecnej. Konsekracja kościoła po odbudowie miała

miejsce 13 czerwca 1765 r. Dodatkowo kościół został otoczony wokół murem. Z czasem otrzymał on piękny rokokowy, drewniany ołtarz z obrazem Wszystkich Świętych. Przy ścianie tęczowej dwa ołtarze boczne ustawione kulisowo, lewy z obrazem Anioła Stróża i Niepokalanego Poczęcia NMP w sukience metalowej, po prawej z obrazem Matki Boskiej Różańcowej, także w metalowej sukience. Wszystkie trzy ołtarze pochodzą z 1778 r.

Opis stanu parafii w Babicach sporządzony w czasie wizytacji biskupiej w lipcu 1783 r. (obszerny fragment):

„BABICE. Wieś w Województwie i Powiecie Krakowsk. Pięć od Krakowa a dwadzieścia mil” od Kielc w odległości. Ma Kościół po pogorzeniu w Roku 1763. Z gruntu przez J. O. Kaietana Sołtyka Xiążęcia Siewierskiego, Biskupa Krakows. Wymurowany pod założeniem Wszystkich Świętych w Roku 1779 dn. 13 Czerwca przez J. O. Krzysztofa Szembeka Xiążęcia Sielińskiego razem z ołtarzami konsekrowany, policzony na wschód Słońca, gątem pokryty, na którym kopuła z sygnaturką, w Śródku Kościoła blachą białą pokryta z Krzyżem żelaznym i także są na obydwóch Krzyżach szczytach Kościoła, do którego wchód od zachodu bez kruchty, drzwi podwojne wielkie drewniane z chakami i zawiasami żelaznymi, z Kościoła drągiem zasuwane, a na drągach zamkiem zamykane.

Drugi wchód od południa przez Kruchtę murowana dachem pokrytą, na niej Krzyż żelazny, drzwi z Kruchty do Kościoła dębowe, iednostayne, na zawiasach i chakach żelaznych. Kłótką na wrzeciąz i zamkiem opatrzone. Trzeci wchód od wschodu od Zakrystyi na południe stojący murowany, drzwi iednostayne dębowe zamkiem opatrzone i drągiem z Zakrystyi zasuwane z teyże samey jest wchód do Kościoła, drzwi iednostayne, dębowe, zamkiem opatrzone. Piąte drzwi z Kościoła do dawney Zakrystyi na północ leżącej iednostaynie żelazne zamkiem i kłótkami dwiema zamykane. Sufit w całym Kościele sklepiony, posadzki z cegły, okien taflowych w ołów oprawnych cztery kratami żelaznymi opatrzonych, pomniejszych dwa, w Zakrystyach zaś po jednym.

Ołtarzów trzy nowych stolarską i snycerską robotą w Roku 1778 postawionych dotąd jeszcze nie malowanych, w Wielkim Ołtarzu obraz Wszystkich Świętych niedawny, ale dla wilgoci dużo nadpsuty.

Ceborium⁵ drewniane malowane wyzłocone, dobrze zamykane, men-sa murowana do niej dwa gradusy⁶ kamienne z strony Ewangelie⁷

³ Tamże.

⁴ Mila polska wynosiła ok. 7100 metrów.

⁵ Prawdopodobnie chodzi o tabernakulum, tu nazwane ceborium, czyli cyborium.

⁶ Stopnie, schody.

⁷ Czyli lewej strony ołtarza głównego.

ołtarz N. M. Panny Niepokalanego poczęcia nad tym u góry obraz św. Kaietana, z strony Epistoły ⁸ Ołtarz św. Wincentego a Paulo, nad którym ołtarz 5-tych Aniołów stróżów, mensy tych ołtarzów murowane o jednym gradusie kamiennym. Przy ołtarzu Nayswiętszey Maryi Panny stoi chrzcielnica drewniana z przykryciem na kłotki zamykana. Przy ołtarzu S-go Wincentego ambona stolarską robotą. Nad wielkimi drzwiami Chor muzyczny drewniany, na którym organ dwanaście głosów mający z bębniem. Pedale ławek nowych sześć in navi Ecclesiae⁹ przy ścianie jedna na krztałt iak mowią formy iakaż ad partem evangelis in majorem choro ¹⁰. W Zakrystyach w nowęj na południe, w starej na północ stojących sklepienia murowane, posadzka z cegły. W nowęj Zakrystyi mensa z szufladami do chowania aparatów i bielizny Koscielney, na mniejsze szafy dwie z podwoynemi drzwiczkami na zamki zamknięte szufladek sześć, gdzie się chowaia Korporały, [nieczyt.] i Puryfikaterze. W starej Zakrystyi są stare szafy i szafa w murze z żelaznemi drzwiami gdzie się chowa Argenterya ¹¹ Koscielna. Dzwonnica nad bramą Cmentarzową od południa w wyniesionym murze iakgdyby w oknach muru na niej dzwonów dwa, większy jeden a drugi mniejszy. Cmentarz opasany murem dachówką pokrytym, z strony południowej cmentarzowego muru w jednym rogu od wschodu słońca schowanie murowane dachówką przykryte, w drugim Rogu od zachodu kośnica¹² murowana także pod dachówką pod którą grob murowany. Do schowania Kośnicy i grobu drzwi drewniane zamkiem opatrzone i okienko z kratą żelazną. Wchod na cmentarz w schodami drewnianymi jeden przez bramę wielką drugi od wschodu słońca fortką od Plebanie, trzeci od zachodu z Wikaryi, do każdego są drzwi drewniane na klamki zamykane. Odpusty w tym Kościele na dzień Wszystkich ŚŚ. Poświęcanie Kościoła niedzieli trzeci po Zielonych Świątkach na Sgo Wincentego a Paulo. Na ŚŚ. Aniołów Stróżów [nieczyt.] Bractwa i Czerdziestogodzinny w ostatnie dni zapustne. Relikwii nie masz.

Stan Fary. Zamyka w sobie wsi Babice w Którey Kościół, Żarki o milę, Metkow, o mniejszą milę Zagorze, i Jankowice o puł mili, Olszyn ćwierć mili, Rozkochow trzy ćwierci mile, Źródła o milę, Kwaczały o puł mili, w początku ale się rozciąga ta wieś na drugie puł mili. Ludność. Dusza Religii

Rzymskiej Katolickiej 3923 w ogólności, a w Roku 1783 do Wielkanocney było 2712 spowiedzi. w Roku zaś 1782 Chrztałów 165, Ślubów 33, Pogrzebów 115. Innego Obrządku wcale nie masz.

W tym Kościele jest Bractwo ŚŚ. Aniołów Stróżów w Roku 1633 przez imię X. Jana Mołędę Plebana i Kanonika Szkalimerskiego wprowadzone. Kościół ten od J.O. Konstantyna Szaniawskiego Xiążęcia Siewierskiego Biskupa Krakowa domowi Stradomskiemu Congregationis Misionis¹³ jest inkorporowany z obligacją do stawiania jednego imię X. Misyonarza na zamku Regensa¹⁴ Lipowieckiego, który to Regens jest natus Parochus Babicensis^{15 16} previa samen institutione, z prawem zapisywania Prowizyi dwom klerykom z Seminarium Stradomskiego. Kaplica jest w Zamku Lipowieckim, w ktorej Msza Święta Co Dzień dla więzów inkarcerowanych przez jednego z nich odprawiać się jeżeli siedzą w Karcerze na gankach Kaplicy, ta wyreparowana jest od J.O. Xięcia Andrzeja Załuskiego Biskupa Krakowa przez dwa piętra Pokojów Pałacowych wyniesiona, sufit gipsowy z ramami, posadzka drewniana, okien mniejszych kaflowych trzy, wielkie jedno, w którym mensa drewniana na pozłocie pomalowana z Cyfrą A i Z. Na mniejsze Krzyż na globie Świata wystawiony między ścianami okna pomalowanemi, lichtarze dwa o trzech ramionach posrebrzane. Z obu stron mensy szafy w mur wpuszczone z tablaturami czerwono malowanemi, na których wiszą festony snycerskiej roboty wyłaczane, nad szafami z obu stron w gorze herb Junosza z insygniami Xsiążęciami i Biskupiami posrebrzanemi. Ta kaplica nie ma żadnych do Mszy S. Rekwizytów, tylko pożyczone z Kościoła Babickiego, ani Funduszu.

Inwentarz sprzętów Kościoła:

Srebro. Monstracya staroświecka wieżyczki gdzie niegdzie pozłacana z melichizedechem¹⁶ takież. Puszka duża z przykryciem wewnątrz i po wierzchu dobrze pozłocąca, zrobiona z innego srebra Kościelnego. Puszka mała z wierzchem pozłacana Kielich cały wyłożony z Pateną takż. Kielich z wierzchu miejscami wyłożony wewnątrz cały z pateną po wierzchu wyłożoną. Kielich miejscami powierzchu wewnątrz cały wyłożony z pateną po wierzchu Kielich cały wyłożony z pateną

⁸ Czyli prawej strony ołtarza głównego.

⁹ Łac. w nawie kościoła.

¹⁰ Łac. po stronie Ewangelii w głównym chórze.

¹¹ Srebra.

¹² Kostnica.

¹³ Łac. Zgromadzenia Misjonarzy.

¹⁴ Zarządca.

¹⁵ Łac. urodzony pleban babicki.

¹⁶ Uchwyt w kształcie półksiężyca, do podtrzymywania Hostii w monstrancji.

po wierzchu Puszka mała pro Smo ad infirmorum¹⁷ cała wewnątrz wyłożona po wierzchu miejscami Patena z nakrywadłem z haczykiem cała wyłożona puszką trzy pro Smo et oleo infirmorum¹⁸ Krzyżyki na puszkach wyłożone, wewnątrz vascula¹⁹, te z innego srebra Kościelnego zrobione. Dwie Puszki spore cum vasculis intus de auratis pro Oleo Catechumenorum et Conomate²⁰ z tacką pod nie srebrną, te także z innego srebra Kościelnego zrobione. Krzyż, na nim effigies Crucifixi cum insigniis quattuor Evangelistarum²¹ na drugiej stronie czterech Aniołów, promieni cztery cyrkuł o Kole Relikwii gąteczek dziesięć wyłożonych, turybularz z czterema łańcuszkami i dwiema kołkami do którego kłódka mosiężna dobra posrebrzana. lampa duża przed Wielki Ołtarz tacka do Ołtarza z ampułkami dwiema, Korona iedna dziurawa promienia około głowy do dwóch Obrazów.

Cyna. Lichtarzy większych sześć, Lichtarzy mniejszych dwanaście, Krzyż do Ręki cum effigie et reliquiis²², Tacek pod ampułki pięć, ampułek par dwie, Dzbankow do kwiatków dwanaście Puszka na Hostye, Puszka do umywania palców, Lichtarzyki cztery stołowe lawaterz z blachą na drewnie.

Mosiądz i Miedź. Lichtarzów mosiężnych 4. lamp mosiężnych blaszanych trzy, Turybularz²³ mosiężny z cynową łódką, kociołek miedziany na święconą wodę, kociołek miedziany w Chrzcielnicy wybielany, miseczka mała miedziana.[...]”

Wycinek mapy Babic z katastru galicyjskiego (1848). Po lewej stronie cmentarz parafialny (Friedhof), jego areał po powiększeniu oznaczono czerwoną linią. U dołu po prawej stronie: kościół parafialny pw. Wszystkich Świętych (Aller Heiligen). ANK Kraków, sygn. 29/280/0/4.1/344.

Po pierwszym rozbiórze Polski, Sejm Czteroletni podejmuje decyzję o przejęciu dóbr kościelnych na Skarb Państwa.

¹⁷ Łąc. na Najświętszy Sakrament dla chorych.

¹⁸ Łąc. na Najświętszy Sakrament i oleje dla chorych.

¹⁹ Łąc. łódka na kadzidło.

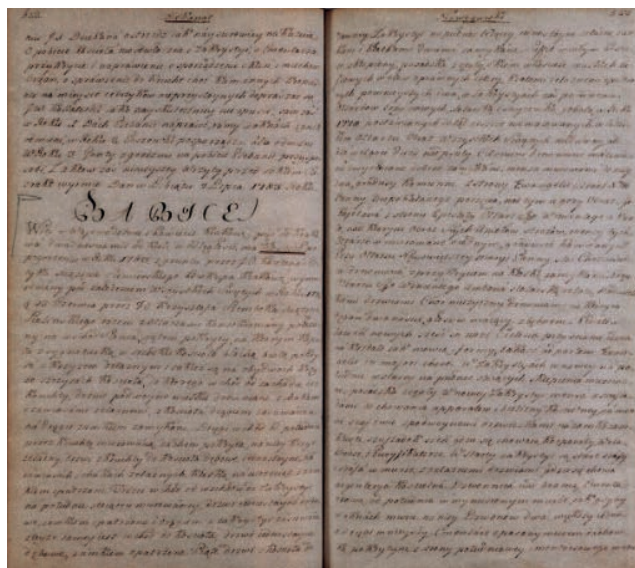
²⁰ Łąc. z łódką wewnątrz złożoną na olej dla katechumenów.

²¹ Łąc. wizerunki Krucyfiksu z insygniami czterech ewangelistów.

²² Łąc. z wizerunkami i innymi.

²³ Właśc. trybularz, czyli kadzielnica.

Jak już wspomniałam, od 1813 r. parafię przejmują księża diecezjalni. Do parafii zostaje przekazany barokowy kielich z XVIII w. z napisem Lipowiec, pochodzący z kaplicy zamkowej oraz kadzielnica z wiekiem wczesnobarokowym (pozostałe pochodzą już z 1898 r.). Pierwszym proboszczem zostaje ks. Jan Kaystura (1813 – 1836). Był on postem do sejmu Wolnego Miasta Krakowa.

Początkowe stronicę księgi wizytacji biskupich w dekanacie nowogórskim dotyczące parafii babickiej, 8 sierpnia 1783 r. Archiwum Kurii Metropolitalnej w Krakowie, AV 55.

Wspólnie z dzierżawcą Babic, Franciszkiem Łąckim, biorą udział w tworzeniu oświaty publicznej na terenie wsi. Wspierał on budowę pierwszego budynku szkolnego w Babicach i był jednym z pierwszych nauczycieli w tej szkole. W 1832 r. parafię wizytuje biskup Skórkowski. W parafii pojawiają się wikariusze Jan Dydowicz oraz Walenty Stanko. ks. Kaystura zmarł w 1836 r. Po nim parafię przejmuje ks. Franciszek Lampka (1836 – 1850). W tym czasie w parafii pojawił się na krótki okres wikary ks. Karol Pressfreund,

pochodzący ze Śląska. To on był bardzo lubiany przez parafian, ale niezbyt wygodny dla proboszcza i po bardzo krótkim czasie (1842) musiał odejść. Drugi wikary za czasów ks. Lampki to ks. Daroszewski²⁴. W 1844 r. umiera Franciszek Łącki, a w kościele pojawia się jego nagrobek z marmuru i stiuku z portretem na blasze.

Mapa parafii Babice w czasach Wolnego Miasta Krakowa (granice parafii oznaczono czerwoną linią). Wojewódzka Biblioteka Publiczna w Lublinie, domena publiczna.

Epitafium Franciszka Łąckiego, zm. 1844 r. Fot. Katarzyna Wicher

Od 1850 r. ks. Franciszek Lampka zostaje penitencjariuszem kościoła Mariackiego w Krakowie. Następcą proboszcza zostaje ks. Wojciech Praszkiwicz (1852 – 1870). Latem 1870 r., podczas

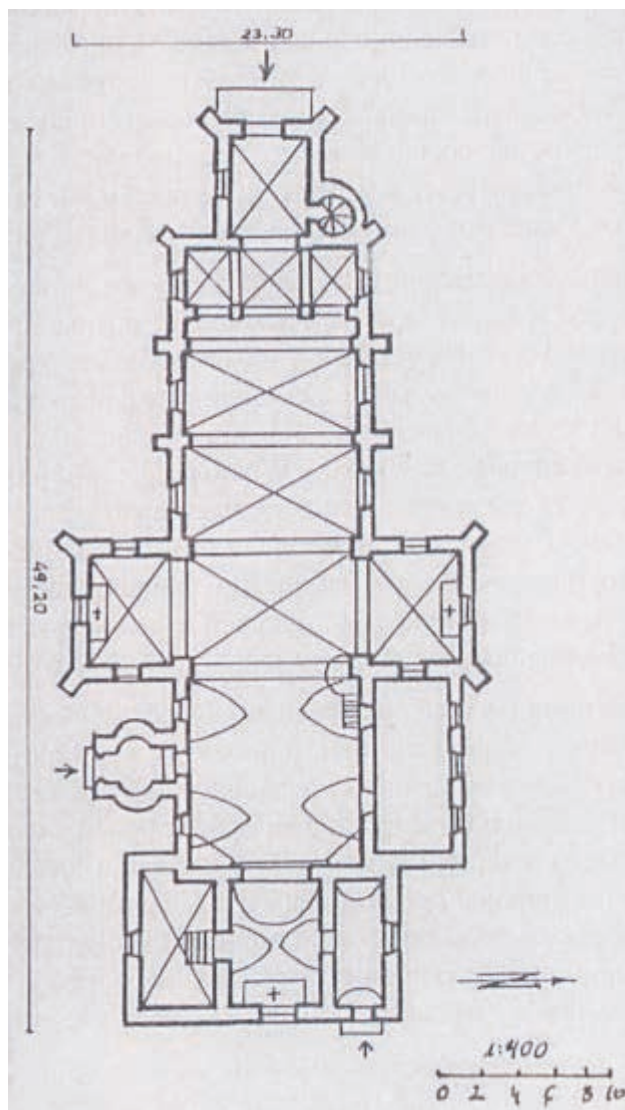
burzy zapalił się drewniany dach kościoła. Był to początek pożogi. Wiatr roznosił kłęby iskier po okolicy. Spaliło się wtedy wiele chat wieśniaczych krytych słomą. Mieszkanka Babic, pani Maria Domagała, opowiadała zasłyszane od swojej matki żyjącej w owym czasie wydarzenia. W czasie pożaru nadpalili się drewniane ołtarze, niektóre sprzęty kościelne, obrazy i stacje drogi krzyżowej oraz spaliła się organistówka. Dzięki odwadze jednej ze służących, która wyniosła z płonącego kościoła tabernakulum, zostało ono uratowane. Mieszkańcy długo pamiętali i podziwiali siłę i odwagę tej dziewczyny. Tabernakulum było ciężkie, a ona potrafiła je wynieść z płonącego kościoła za jego mury. Szkoda, że nie zapamiętano nazwiska tej kobiety i jej wyczynu. We wsi spaliło się kilka chat, a na ich zgłiszczach leżały zwęglone skrzynie pełne nadpalonej odzieży, chust i ubrań. W powietrzu unosił się zapach spalenizny. Z pomocą mieszkańcom przyszedł leśniczy z Mętkowa, udostępniając drewno potrzebne do odbudowy spalonych domów. Zniszczony kościół wymagał odbudowy.

W parafii pojawia się nowy proboszcz ks. Piotr Papużyński (1871 – 1900) oraz wikary ks. Dominik Kalasiński, i rozpoczyna się odbudowa zniszczeń oraz rozbudowa kościoła. Zaplanowano znaczne powiększenie kościoła wg planów budowniczego Franciszka Urbańczyka.

Zdzisław hr. Dembiński. 2). B., wś., pów. chrusanowski, z Wygiełzowem i Lipowcem, 2568 n. a. morgów rozl., 115 domów, 749 dusz, parafia w miejscu, posterunek c. k. żandarmerji, szkoła ludowa jedno-klasowa. B. leży niedaleko drogi krajowej z Krakowa do Chełmka; w okolicy znajdują się pokłady żelaza i galmanu, gorzelnia, browar poapolity; ludność bardzo przemysłowa, trudni się koronkarstwem i koszykarstwem. W XII w. pod B. sól miało wydobywać. Par. kat. B. dek. nowogórskiego, wiernych 7298, obejmuje wsie: B., Kolonia, Jankowice, Kwaczalę, Olazyny, Roskochów, Mętków W. i M., Wygiełzów, Zagórze, Zarki, Zródła W. i M. W B. mały kościółek murowany, sklepiony. 3). B., wś., pow. biał-

Informacje o parafii i kościele parafialnym w Babicach w *Słowniku geograficznym Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich*, t. 1 (1880).

²⁴ Jadwiga Grellowa, *Kapitan i dwie Panny*, Kraków 1980.

Plan kościoła parafialnego w Babicach, I poł. XX w.

Dobudowano jego znaczną część, powiększono powierzchnię kościoła, dobudowując dwie boczne kaplice, przez co kościół przyjął formę krzyża. Dużej pomocy finansowej, oprócz parafian, udzieliła właścicielka Babic, Antonina Łącka.

Po jej śmierci w 1888 r. w kościele pojawia się jej nagrobek wykonany, podobnie jak nagrobek jej męża, z marmuru i stiuku, z portretem na blasze.

Epitafium Antoniny Łąckiej, zm. 1888 r. Fot. Sławomir Bolek

Po rozbudowie kościół tworzą: kwadratowe prezbiterium i kwadratowa nawa (sięgająca od tarczy po wschodnie mury nowych kaplic bocznych), sklepiona kolebkowo z lunetami, pierwotna zakrystia (tzw. Skarbiec). Znajdują się tu dwie zakrystie przy prezbiterium od północy i południa oraz kruchta przy nawie. Południowa kruchta jest okrągła i kopułowa, na zewnątrz pokryta dachem trójsпадowym. Jej fasada jest flankowana dużymi wolutami, ponad którymi znajduje się belkowanie. Wnętrze tworzy świątynię jednonawową z transeptem kaplicowym i płytkim prezbiterium zamkniętym prostą ścianą. Prezbiterium jest wyższe o stopień od poziomu nawy. Kaplicowe aneksy tworzą transept równej wysokości co nawa, są otwartymi arkadami o wykończeniu łuku pełnego. Chór muzyczny

znajduje się w skrajnym przęśle zachodnim, wspartym na murowanej, trójdzielnej arkadzie z czworobocznymi filarami.

W przyziemiu jest kruchta. Wejście do kościoła jest możliwe przez kruchtę południową oraz przez zakrystię i przybudówkę północną. W 1906 r. ułożono we wnętrzu posadzkę z płytek ceramicznych w układzie dywanowym.

Fragment posadzki. Fot. Sławomir Bolek

W 1909 r. dobudowana została główna wieża kościelna. Obok kościoła pojawia się parawanowa dzwonnica barokowa, murowana, która jest połączona z murem oporowym. Posiada ona dwie kondygnacje – dolną o podziałach ramowych, z wejściem na osi (powiększona w 1908 r.). Po bokach wejścia, od frontu znajdują się dwie hemisferyczne nisze (dawniej z posągami aniołów).

Górna kondygnacja o podziałach lizenowych, przepruta trzema arkadami na dzwony. Szczyt zakreślony jest łukiem wklęsłym z czterolistnym otworem. Prace modernizacyjne i zakończenie budowy przeprowadzone zostały w czasie, gdy w parafii proboszczem był ks. Jan Kopiński (1901 – 1924). W nowej, wolnej Polsce, po I wojnie światowej, Babice posiadają duży, murowany obiekt kościelny, który dotrwał do obecnych czasów. Ksiądz Jan Kopiński wspierał powstałe w 1916 r. Towarzystwo Ogniove (straż pożarna) i był jego pierwszym komendantem.

W czasie I wojny światowej na plebanię przeniesiona została siedziba Kasy Zapomogowej, którą opiekował się proboszcz. Po księdzu Kopińskim parafię obejmuje ks. Jan Kosowski (1924 – 1935). W parafii rezyduje ks. Stanisław Bajer oraz ks. Bronisław Sojka. Wikarym jest ks. Stanisław Taborski. W tym czasie wybudowa-

ny został Dom Katolicki. Powstało w Babicach, powołane przez ks. Jana Kosowskiego, Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży, którego siedzibą zostaje Dom Katolicki. Tam znalazły także swoje miejsce działające przy parafii bractwa i stowarzyszenia: Bractwo Aniołów Stróżów (1627), Bractwo Różańca Świętego (1866), Towarzystwo Drogi Krzyża (1898), Towarzystwo Wstrzemięźliwości (1895), Stowarzyszenie Żywego Różańca (1902), Apostolstwo Modlitwy (1905). W 1930 r. powstaje chór kościelny prowadzony przez nauczycielkę tutejszej szkoły – Helenę Gorgoniównę oraz ks. wikarego Stanisława Bajera. Chór działał do września 1939 r. Ksiądz Kosowski pozytywnym okiem spogląda także na organizację Kółka Rolniczego. W 1935 r. parafię obejmuje ks. Władysław Pytel i przeprowadza ją przez trudne czasy II wojny światowej oraz powojenny okres przemian ustrojowych.

Kościół w Babicach w okresie międzywojennym. Fot. z arch. Andrzeja Bębenka

W czasie wojny na plebanii znaleźli schronienie emisariusze AK – była ona bazą przerzutową zakazanej „bibuły” akowskiej. Pod koniec wojny, w roku 1945, podczas walk niemiecko-sowieckich o Babice, zostaje zniszczona wieżyczka na kościele, część więźby dachowej i jej pokrycia oraz uszkodzone zostają częściowo mury. W trudnych latach powojennych 1945 – 1950 w tworzeniu miejscowej oświaty pomagają wikariusze: ks. Adam Biela, ks. Marcin Sadlik czy ks. Taborski. Budynek Domu Katolickiego, który w czasie okupacji był siedzibą niemieckiego więzienia, przejmuje rolę szkoły podstawowej do momentu wybudowania nowego budynku w 1961 r. W latach 50. XX w. została przeprowadzona gruntowna renowacja kościoła. Proboszczem w tym czasie był ks. kanonik Władysław Pytel. Po odejściu ks. Władysława Pytla w 1954 r. w parafii

Dar ks. Pitka, 2012 r. Fot. Teresa Bigaj

pojawia się ks. Stanisław Górecki i reaktywuje chór kościelny. Działa on od 1956 do czerwca 1961 r. Następnie jego zastępcą jako administrator w latach 1965 – 1966 zostaje ks. Stanisław Juraszek. Gdy w roku 1958 powstaje samodzielna parafia w Żarkach, a przysiółek Spalona i Źródła zostają przyłączone do parafii w Alwerni, parafia w Babicach zmniejsza się zdecydowanie. Znacznie pomniejszoną parafię w Babicach obejmuje ks. Jan Sikora (1966 – 1973). W 1965 r. powstaje ponownie chór kościelny męski, który prowadzi kapelmistrz Antoni Domagała wspólnie z organistą Julianem Wiatrakiem. Chór działa do 1973 r. W latach 1973 – 2002 proboszczem zostaje ks. Marian Budzyk. Podejmuje on inicjatywę budowy Domu Oazowego dla Młodzieży oraz przyjmuje do parafii siostry z zakonu Sióstr Kanoniczek Ducha Świętego (duchaczki).

Siostra Fabiola, przełożona domu zakonnego w Babicach, wraz z ks. Marianem Budzykiem zakładają chór kobiecy. W tym samym czasie, w latach posługi ks. proboszcza Mariana Budzyka, następuje rozkwit działalności różnych grup parafialnych. Zaczyna się dalsze zmniejszanie terytorialnego zasięgu działalności parafii. Rok 1974 to powstanie samodzielnych parafii w Mętkowie i w Zagórz. W 1983 r. w Kwaczale zostaje wybudowany kościół, tworzy się nowa parafia w dekanacie babickim. Zdecydowanie zmniejsza się liczba parafian. Po długiej, prawie 30-letniej posłudze, ks. Marian Budzyk umiera i zostaje pochowany na cmentarzu w Babicach. Siostry duchaczki także opuszczają parafię. Parafię przejmuje ks. Antoni Pitke (2002 – 2012). Chór zaprzestaje działalności. Z inicjatywy pozostałej siostry Katarzyny Lenart oraz pani Haliny Wiatrak-Matyskiel odradza się on w 2004 r. Chór kościelny podtrzymuje tradycję śpiewu kościelnego. W swoim repertuarze posiada utwory liturgiczne i inne o tematyce religijnej. Pod koniec pobytu w parafii ks. Antoni Pitke ofiarował kościołowi piękną, pozłacaną monstrancję.

W 2007 r. powstaje samodzielny rektorat w Jankowicach, co powoduje dalsze pomniejszenie parafii. Tymczasem budynek kościoła w Babicach zaczyna wymagać remontu. Potrzebny jest parafii dobry gospodarz. W roku 2013 kuria krakowska powierza parafię ks. Janowi Molandzie, który w 2011 r. ukończył renowację drewnianego kościoła w Racławicach k. Olkusa.

Zbliżają się obchody 500-lecia powstania kościoła w Babicach (2024). Nowy proboszcz rozpoczyna gruntowną renowację wewnątrz świątyni. Prace rozpoczęły się od naprawy przeciekającego dachu. Zostaje wymieniona część pokrycia dachowego, oczyszczona blachę pokrywającą kościół przemalowano na grafitowy kolor.

Prace renowacyjne ołtarza głównego. Fot. z arch. Natalii Nowakowskiej

Ołtarz główny i ołtarze boczne po renowacji. Fot. Katarzyna Wicher

Prace renowacyjne dachu. Fot. z arch. Zofii Mądryk

Dziurawy dach spowodował podciekanie i zawilgocenie ścian. Wykonano odwodnienie i osuszenie podmokłych fundamentów. Bo-

azeria przykrywająca mokre ściany została usunięta, ściany osuszono i nałożono na nie nowe tynki. Wymieniono część przewodów elektrycznych, uzupełniając oświetlenie w całym kościele. Następnie przeprowadzono renowację ołtarza głównego, usuwając pięć warstw farb.

Ołtarz odzyskał pierwotny lazurowy kolor. Oczyszczono także cztery boczne ołtarze ze starych farb, nadając im pierwotne kolory. W świątyni całość zniszczonych powierzchni pokryto polichromią. Pomalowano całość ścian, nadając im pierwotny wygląd. Odnowiono malowidła na całości sufitów. Zakupione zostały nowe ławki oraz cztery konfesjonały. Koszty renowacji ponieśli w całości parafianie. Na odnowienie samego ołtarza głównego wydano kwotę 270 tys. złotych. Tu pozyskano jedynie dotację w wysokości 120 tys. złotych ze środków Urzędu Marszałkowskiego w Krakowie. Kościół został całkowicie odrestaurowany dzięki zapobiegliwości dobrego gospodarza, jakim okazał się ks. Jan Molanda. Od czasów ufundowania kościoła przez biskupa Konarskiego mija 500 lat. Odnowiona i wyremontowana świątynia czeka na swój jubileusz.

Dach kościoła parafialnego w Babicach po renowacji.
Fot. Rafał Niebieszczański

Według kronikarskich notatek z 1810 r. parafia Babice liczyła 5000 wiernych, w 1898 r. było ich 8910, w 1939 – 10 000 wiernych. Obecnie w 2023 r. parafia liczy 3390 wiernych.

1 lipca 2023 r. ks. Jan Molanda przechodzi na emeryturę. Wdzięczni parafianie fundują mu tablicę pamiątkową i umieszczają ją obok tablicy ks. Mariana Budzyka. Proboszcz pozostaje w Babicach jako rezydent. Parafię przejmuje jego następca ks. Mieczysław Gawor.

Na terenie parafii znajdują się:

- kościół pw. Wszystkich Świętych w Babicach,
- kaplica pw. Matki Boskiej Królowej Polski w Rozkochowie, wybudowana w latach 1984 – 1985,
- kaplica pw. Miłosierdzia Bożego na cmentarzu parafialnym w Babicach,
- zabytkowy kościół pw. Podwyższenia Krzyża Świętego z XVI w. na terenie skansenu w Wygiełzowie, przeniesiony z Ryczowa.

Wykaz proboszczów parafii Babice

(pierwsi pojawiający się w dawnych dokumentach):

- 1390 – nz.: ks. Mikołaj,
- 1483 – nz.: ks. Michał z Ropczyc,
- 1632 – nz.: ks. Brzeski.

Następnie parafię przekazano misjonarzom z krakowskiego Stradomia, którzy prowadzili ją do roku 1813. Tak zwany każdorazowy regens domu Lipowieckiego był plebanem babickim. Od roku 1813 parafię przejmują księża diecezjalni:

- 1813 – 1836: ks. Jan Kaystura
wikariusze: ks. Jan Dydowicz, ks. Walenty Stanko
- 1836 – 1851: ks. Franciszek Lampka
wikariusze: ks. Jan Daroszewski, ks. Karol Pressfreund
- 1851 – 1870: ks. Wojciech Praszkiwicz
wikariusz: ks. Jan Daroszewski
- 1871 – 1900: ks. Piotr Papużyński
wikariusz ks. Dominik Kolański
- 1901 – 1924: ks. Jacek Kopiński
- 1924 – 1935: ks. Jan Kosowski
wikariusze: ks. Stanisław Bajer, ks. Bronisław Sojka, ks. Stanisław Taborski
- 1935 – 1965: ks. Władysław Pytel
- 1965 – 1966: wik. ekon. ks. Stanisław Juraszek
- 1965 – 1973: ks. Jan Sikora
- 1973 – 2002: ks. Marian Budzyk
- 2002 – 2013: ks. Antoni Pitek
- 2013 – 2023: ks. Jan Molanda
- od 2023: ks. Mieczysław Gawor.

Wikariusze parafii od roku 1945:

- 1945 – nz.: ks. Adam Biela
- 1946 – nz.: ks. Marian Sadlik
- 1950 – nz.: ks. Bronisław Dąbrowski
- 1957 – 1957: ks. Bronisław Bułka
- nz – 1958: ks. Ignacy Sidzina
- 1957 – 1959: ks. Marcin Kuliga
- 1959 – 1961: ks. Czesław Czubin
- 1959 – 1962: ks. Stanisław Górecki
- 1961 – 1963: ks. Alfred Broda
- 1962 – 1963: ks. Bronisław Fidelus
- 1963 – 1966: ks. Stanisław Juraszek
- 1963 – 1966: ks. Jan Krzysztof
- 1966 – 1973: ks. Stanisław Wiśniowski
- 1966 – 1969: ks. Wojciech Jakubiec
- 1969 – 1973: ks. Adolf Chojnacki
- 1973 – 1978: ks. Roman Sasuła
- 1973 – 1973: ks. Czesław Gacek
- 1978 – 1982: ks. Walenty Brynczka
- 1982 – 1983: ks. Stanisław Stopka
- 1983 – 1983: ks. Andrzej Kobiesa
- 1983 – 1984: ks. Jan Stec
- 1984 – 1984: ks. Stanisław Szczepaniec
- 1984 – 1988: ks. Jan Kopytko
- 1988 – 1990: ks. Zbigniew Biskup
- 1990 – 1996: ks. Tadeusz Dąbrowski
- 1996 – 2002: ks. Stanisław Czaja
- 2002 – 2005: ks. Marcin Bętkowski
- 2004 – 2007: ks. Wojciech Nitka
- 2005 – 2008: ks. Dariusz Gacek
- 2008 – 2011: ks. Marek Skop
- 2011 – 2017: ks. Rafał Cinal
- 2017 – 2019: ks. Jan Kuna
- 2019 – 2023: ks. Dariusz Czapnik
- Od kwietnia 2024 roku posługę duszpasterską w parafii pełni Ks. Tomasz Stec

Wykaz źródeł:

- Franciszek Ciura, *Klucz lipowiecki*, Wydawnictwo JAK, Kraków 2009.
- Jadwiga Grellova, *Kapitan i dwie panny*, Wydawnictwo Literackie, Kraków 1980.
- Mariusz Paździora, *Atlas historyczny ziemi chrzanowskiej*, MBP, Chrzanów 2018.
- Stanisław Polaczek, *Powiat Chrzanowski w W. Ks. Krakowskim: monografia historyczno-geograficzna*, Wydział rady Powiatowej Chrzanowskiej, Kraków 1914.
- *Schematyzm diecezji krakowskiej 1812 – 1925* Biblioteka Cyfrowa KUL.
- *Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich*, nakładem Filipa Sulimierskiego i Władysława Walewskiego, Warszawa 1880.
- Jerzy Szablowski, *Katalog Zbytków Sztuki w Polsce*, tom I: Województwo krakowskie, zeszyt 4: Powiat Chrzanów, Warszawa 1952.
- Cyfrowe Archiwum Archidiecezji Krakowskiej
- wspomnienia pani Marii Domagały z Babic

Pieczęć gromady Babice w okresie przynależności byłego klucza lipowieckiego do Księstwa Warszawskiego. Ze zbiorów archiwum Muzeum Archeologicznego w Krakowie

28 września 2023, Chrzanów

Teresa Bigaj

Muzeum w Chrzanowie
im. Ireny i Mieczysława
Mazarakich

(32) 623 51 73
muzeum@muzeum.chrzanow.pl
ul. Mickiewicza 13,
32-500 Chrzanów

fb.com/muzeum-w-chrzanowie

Tekst popularnonaukowy, poświęcony parafii w Babiach oraz jej zabytkowemu kościołowi pw. Wszystkich Świętych autorstwa Pani Teresy Bigaj, jest wartościowym opracowaniem informacji dla wszystkich zainteresowanych historią, kulturą i dziedzictwem sakralnym regionu. Autorka podjęła się zadania przybliżenia czytelnikom fascynującej historii tego miejsca, co stanowi ważny wkład w popularyzację wiedzy o lokalnym dziedzictwie.

Jednym z głównych atutów tego dzieła jest jego opracowanie na podstawie drukowanych i pisanych źródeł historycznych, jak i przystępny język, który pozwala na zrozumienie historii oraz kontekstu kulturowego. Czytelnik jest wprowadzany w świat dawnych wydarzeń i postaci, co sprawia, że historia parafii staje się żywa i interesująca.

Dzieje kościoła pw. Wszystkich Świętych został przez Autorkę opisany w sposób, dzięki któremu uwypuklone zostały architektoniczne i artystyczne walory tego zabytku, przybliżając czytelnikowi detale, czyniące ten obiekt wyjątkowym. Ponadto, omówienie roli kościoła w życiu społeczności lokalnej oraz jego znaczenia kulturowego nadaje tekstu głębszy kontekst i społeczny sens.

Jednakże, mimo wartości tego opracowania, należy nadal kontynuować dalsze badania, poszukiwania i kwerendy w celu jeszcze pełniejszego zrozumienia historii parafii w Babiach oraz jej zabytkowego kościoła. Warto również zachęcać do dalszych badań archiwalnych i archeologicznych, które mogłyby dostarczyć nowych informacji na temat dziejów parafii i kościoła. Praca nad odkryciem nieznanych faktów może przyczynić się do jeszcze głębszego zrozumienia dziedzictwa tego miejsca.

Podsumowując, tekst popularnonaukowy o parafii w Babiach i jej zabytkowym kościele autorstwa Pani Teresy Bigaj jest cennym opracowaniem wiedzy, które przyczynia się do popularyzacji historii i dziedzictwa tego regionu, za co Autorce szczerze gratuluję.

Dyrektor Muzeum w Chrzanowie
Kamil K. Bogusz

Strona 1/1

Otrzymując: 1. Adresat
2. a.s.

Załącznik: nd.

Siostry Kanoniczki Ducha Świętego de Saxia

W 1966 r. do parafii Babice zostają sprowadzone przez ks. Sikorę Siostry Kanoniczki Ducha Świętego, tzw. duchaczki. Ich miejscem zamieszkania staje się dom parafialny przy ul. Kanonicza 4. Pierwsza wspólnota Sióstr liczy 3 siostry z przełożoną s. Fabiolą Zyznar. Siostry pracowały w Babicach do 2015 r. podejmując następujące posługi: organistka parafialna, zakrystianka parafialna, katechizacja dzieci: Babice, Jankowice, Rozkochów²⁵.

S. Klara – rok 1970. Fot. z arch. Marii Kaszuby

„W pośrodku kościoła pozostać miłością...”

Tak rozumiała i tak też przeżywała te słowa nasza Sługa Boża s. Emanuela Kalb, autorka tych słów. Tak też powinno się charakteryzować życie każdej Siostry duchaczki-Kanoniczki Ducha Świętego de Saxia, również tych, które przez lata posługiwały we wspólnocie parafialnej w Babicach.

Do budowania tego duchowego gmachu kościoła babickiego, swoją małą cegiełką dołożyła Wspólnota Sióstr Kanoniczek Ducha Świętego, która przez niemal 50 lat – z woli Bożej – posługiwała w parafii babickiej, pełniąc rozmaite funkcje i zadania.

Siostry na miarę swych możliwości, żyjąc charyzmatem o. Gwidona z Montpellier, pragnęły służyć jak najlepiej tym, do których zostały posłane.

Pracowały więc jako katechetki – wdrażając dzieci i młodzież w świat wiary, w tajemnice odkrywania Boga – poprzez naukę religii, prowadzenie grup przy parafii: Dzieci Boże, Oaza, Pomocnicy Maryi...

Pracowały też w parafii jako organistki, które swoimi talentami starały się ubogacać przeżywanie piękna Liturgii. Siostry organistki zainicjowały w parafii grupę śpiewających dzieci i młodzieży – scholę oraz istniejący do dziś chór parafialny, który przez piękne wykonywanie trudnych i ambitnych utworów liturgicznych, uświetnia przeróżne uroczystości religijne i patriotyczne.

W parafii pracowały również siostry zakrystianki, których zadaniem było dbanie o wystrój kościoła oraz troska o szaty liturgiczne.

Najcenniejszą jednak częścią w duchowym wzroście kościoła niosły siostry starsze i chore, które swym cierpieniem i modlitwą wspierały tych, którzy stoją po drugiej stronie ołtarza – kapłanów oraz parafian, prosząc dla nich o potrzebne łaski i Boże miłosierdzie.

Dziękując dobremu Bogu za piękny czas jubileuszu, pragniemy jako siostry duchaczki, życzyć Wam obfitości Bożych darów, dalszego Jego błogostawieństwa i nieustannego wstawieństwa Matki Bożej Babickiej.

Jest to też kolejna okazja, by z głębi naszych serc, wyrazić wszystkim naszą przeogromną wdzięczność – za czas łaski przebywania z WAMI w Babicach, za Waszą życzliwość, wyrozumiałość i dobroć!

Z darem modlitewnej pamięci – SIOSTRY

²⁵ S. Maria ze Zgromadzenia Sióstr Kanoniczek Ducha Świętego

Siostry Kanoniczki Ducha Świętego posługujące w ostatnich latach przed odejściem w parafii Babice: s. Lucjana, s. Józefa, s. Franciszka, s. Katarzyna. Fot. Natalia Nowakowska

Kolędnicy Misyjni z s. Almą i s. Katarzyną. Fot. z arch. s. Katarzyny Lenart

Kiermasz Misyjny zorganizowany przez młodzież szkolną. Fot. z arch. s. Katarzyny Lenart

Siostry w trakcie prac porządkowych. Fot. z arch. s. Katarzyny Lenart

S. Katarzyna Lenart – organistka w latach 2003 – 2015. Fot. z arch. s. Katarzyny Lenart

S. Lucjana Sroka – ostatnia przełożona Domu Zakonnego w Babicach. Na zdjęciu podczas odnawiania figury Jezusa. Fot. z arch. s. Katarzyny Lenart

S. Józefa Guścióra. Fot. Natalia Nowakowska

Służba liturgiczna ołtarza

Z historią kościoła nieodzownie związani są ministranci, którzy od zawsze są pomocnikami przy sprawowaniu mszy św. i podczas innych nabożeństw liturgicznych. W 2024 r. obecna Służba Liturgiczna Ołtarza w kościele w Babicach liczy ok. 16 osób.

Służba Liturgiczna Ołtarza podczas Niedzieli Palmowej. Fot. Robert Matyskiel

Służba Liturgiczna Ołtarza podczas obrzędów Wielkiej Soboty.
Fot. Robert Matyskiel

Wybrane grupy działające przy parafii pw. Wszystkich Świętych w Babicach

Lata posługi ks. proboszcza Mariana Budzyka to rozkwit różnych aktywności mieszkańców parafii Babice. W tym czasie wydawane są gazetki parafialne „Z Wieży Kościoła”, powstają grupy działające przy kościele w Babicach, takie jak: Róże Różańcowe, Schola, Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży, Oaza. Część z nich działa do dnia dzisiejszego. Na terenie parafii po 2002 r. powstały też nowe grupy, jak np. chór „DOMINO NOSTRO”, Wspólnota Mężczyzn czy Krąg Biblijny.

Schola

Schola oazowa. Fot. z arch. s. Katarzyny Lenart

Schola parafialna w Babicach istnieje od kilkudziesięciu lat. Funkcjonowała jako schola oazowa, następnie jako scholka dziecięca prowadzona przez siostry i księży pracujących w parafii z pomocą animatorów. Czas pandemii wstrzymała rok istnienie scholi, po czym wróciła na nowo i liczy dziś 24 dziewczynki, od zerówki do klasy ósmej. Scholę obecnie prowadzi Anna Partika, przy czynnym udziale rodziców i wsparciu ks. proboszcza Mieczysława Gawora. Oprócz śpiewania podczas niedzielnych Eucharystii, schola włącza się w prowadzenie różańca, drogi krzyżowej, adoracji, rekolekcji czy mszy dla dzieci. Jest także czas na wspólne wycieczki, np. w góry, do Wrocławia, na rower, łyżwy, do parku trampolin, czy nocowanie pod namiotami, albo zabawy karnawałowe. Dziewczynki w okresie Bożego Narodzenia przebijają się za schółkowych kolędników i odwiedzają poszczególne domy na terenie parafii, rozdając tym samym małe prezenty dla starszych, chorych czy samotnych osób. Natomiast przed Wielkanocą pieką wraz z mamami babickie babeczki, by kiermaszować i nimi częstować. Prowadzony był także kurs gry na gitarze, w którym wzięło udział kilkanaście dziewczynek, a pięć z nich ukończyło

Schola z s. Almą i ks. Jackiem Skopem. Fot. z arch. s. Katarzyny Lenart

go wzorowo. Ostatnim realizowanym projektem jest tworzenie comiesięcznych plakatów „Co się dzieje w danym miesiącu w kościele”.

Anna Partika

Uroczystości przyjęcia nowych ministrantów i członkiń scholi w 2022 r. Fot. z arch. parafii pw. Wszystkich Świętych w Babicach

Ruch Światło-Życie, tzw. oaza

Ruch Światło-Życie, potocznie nazywany oazą, był i jest jednym z elementów odnowy Kościoła katolickiego. Miał przede wszystkim na celu ożywienie Kościoła, jego odnowę, a w tym człowieka, który ma aktywnie, z mocą i wiarą w nim uczestniczyć. Ruch gromadzi ludzi różnego wieku i stanu: młodzież, dzieci, dorosłych, jak również kapłanów, zakonników, zakonnice, członków instytutów świeckich oraz rodziny. Poprzez odpowiednią dla każdej z tych grup formację Ruch Światło-Życie stara się formować dojrzałych i świadomych chrześcijan oraz służyć ożywianiu lokalnych wspólnot Kościoła – parafii, dekanatów, diecezji. Znakiem Ruchu Światło-Życie jest symbol i słowa $\Phi\Omega\Sigma Z\Omega H$ (czyt. fos-zoe) – greckie słowa „światło” i „życie”, krzyżujące się na literze „omega”, która tutaj jest symbolem Ducha Świętego (jako tego, który jest wszystkim) i ułożone w kształt krzyża. Popularna nazwa tego symbolu to foska.

Szyld siedziby oazy. Fot. z arch. Zenona Kędziory

Początki historii Ruchu sięgają pierwszej „oazy”, czyli wyjazdu rekolekcyjnego o charakterze przeżyciowym, która odbyła się w 1954 r., a jej twórcą i założycielem oraz pierwszym moderatorem krajowym był ks. Franciszek Blachnicki. Przed rokiem 1976 ruch był znany pod nazwą „Ruch oazowy”. Oaza zaczęła później działać także poza Polską. Współcześnie działa w ponad 30 krajach, co czyni, Ruch międzynarodowym.

Parafia pw. Wszystkich Świętych w Babicach nie pozostawała w tyle. Oazę na terenie parafii „powołał do życia” w 1974 r. ówczesny wikariusz ks. Roman Sasuła. Postawił na grupę licealistów i w składzie siedmioosobowym po raz pierwszy uczestniczyli w rekolekcjach wakacyjnych o charakterze przeżyciowym... „Mała wioska w górach, w środku wsi drewniany kościółek, a w prywatnych domach, kątem u gospodarzy mieszkająca młodzież oazowa. W tamtych czasach każdego dnia czuliśmy »władzę komunistyczną« na swoich plecach, ale były też »pogodne wieczory« – spotkania przy ognisku, a wśród nas On – Karol Wojtyła – w Krakowie kardynał, a tu zwyczajnie ubrany człowiek, szedł z nami na powitanie słońca i wracał do Krakowa...”.

Po powrocie do parafii, to co przeżyli w czasie rekolekcji, chcieli przenieść na teren parafii, wprowadzić nowe formy pogłębienia wiary. Udało się. Młodzież chętnie angażowała się w życie parafii (choć również należy zaznaczyć, że mając legitymację studencką i być animatorem w oazie, można było tę legitymację stracić). Oaza przygotowywała oprawę liturgiczną mszy św., drogi krzyżowe, misteria maryjne (grudzień 1976 r.), uczestniczyła w pielgrzymkach, rekolekcjach wyjazdowych. Oazowicze, a także pozostała młodzież, spotykali się na wspólnym śpiewie przy ognisku, na sylwestrach. Spotkania początkowo odbywały się w „Dziupli” – pomieszczeniu na terenie obok plebanii, wyremontowanym i przystosowanym do użytku przez młodzież przy pomocy rodziców i za zgodą ówczesnego proboszcza ks. Mariana Budzyka. Była ona, w późniejszym czasie, początkiem i pomysłem na powstanie Domu Oazowego, Namiotu Słońca, Edenu. Zaangażowanie, współpraca, odpowiedzialność młodzieży oazowej parafii zyskała bardzo duże uznanie w czasie wizytacji parafii w 1975 r. przez ks. kard. Karola Wojtyłę, późniejszego papieża Jana Pawła II. Ruch oazowy tworzą ludzie i dlatego są okresy słabsze i bardzo dobre. Jednym z lepszych był okres lat 90.

Członkowie Oazy wraz z ks. Romanem Sasułą podczas Misterium Maryjnego w 1976 r.
– fot. z arch. Marty Dyby

Członkowie oazy wraz z ks. Romanem Sasułą podczas Misterium Maryjnego w 1976 r.
Fot. z arch. Natalii Nowakowskiej

Oaza Nowego Życia w latach 1993 – 1997 w Babicach była bardzo żywotną wspólnotą. Liczyła ponad 80 osób. Młodzież regularnie spotykała się w każdym tygodniu pod opieką prowadzącej oazę i animatorów w domu oazowym Betania. Siostra, która prowadziła grupę, przygotowała sobie do współpracy animatorów. Zawsze przed spotkaniem z uczestnikami, odbywały się odprawy animatorów, na których prowadząca omawiała przebieg spotkania, przy-

gotowywała konspekty pracy w małych grupach, omawiane były też aktualne sprawy i pojawiające się problemy młodych ludzi.

Na spotkaniach młodzież rozważała Słowo Boże, integrowała się przez wspólny śpiew, zabawy. Był też czas na wspólną modlitwę, na dzielenie się świadectwem swojej wiary. Odbywały się też dyskoteki dla oazowiczów i tradycyjnie – Sylwestry. Często też organizowane były rozgrywki sportowe pomiędzy różnymi grupami, ogniska z kielbaskami.

Oaza była jak jedna wielka rodzina. Wspierali się wzajemnie, pomagali, wyjeżdżali na wspólne rekolekcje wyjazdowe i pielgrzymki. Młodzież formowała się przez cały rok, ale również podczas wakacyjnych rekolekcji oazowych. Cyklicznie odbywały się 3-dniowe rekolekcje młodzieżowe dla wspólnoty parafii w domach oazowych Betania i Eden. Bardzo dużo dawało młodym przebywanie razem we wspólnocie, przeżywanie świątecznych chwil, ale też tych trudnych momentów, które bywały w życiu oazowiczów i ich rodzin.

Młodzież przygotowywała oprawę liturgiczną z komentarzami niedzielnej mszy św. Na tych mszach prowadziła też śpiew przy akompaniamencie gitar. Oprócz tego tradycją parafii były soboty maryjne połączone z Eucharystią, w której też młodzi aktywnie uczestniczyli.

Młodzież oazowa w tym czasie włączyła się w różnorodne inicjatywy duszpasterskie, angażowała się w przygotowanie ołtarzy na Boże Ciało, w drogi krzyżowe podczas Wielkiego Postu, w nabożeństwa różańcowe i majowe, dbała o domy oazowe.

Domy oazowe i boiska sportowe tętniły życiem, gromadziły młodzież, nie tylko tę, która należała do oazy, ale przychodziła też młodzież, która mieszkała na terenie parafii. Przychodziły rodziny tych młodych. Było nam razem dobrze. Uczyli się młodzi odpowiedzialności za siebie i innych, współpracy i otwartości. We wspólnocie oazowej kształtowały się sumienia i osobowości bardzo wartościowych ludzi, których do dzisiaj łączy duch oazowy.

Marta Dyba
s. Tarsycja Sadowa

Chór Parafialny „Domino Nostro”

Z inicjatywy s. Katarzyny Lenart oraz Haliny Wiatrak-Matyskiel w 2004 r. odradza się chór parafialny, który działa do dzisiaj podtrzymując tradycje śpiewu liturgicznego.

Członkinie Chóru Parafialnego „Domino Nostro” z s. Katarzyną.
Fot. z arch. s. Katarzyny Lenart

Członkinie Chóru Parafialnego „Domino Nostro” podczas „Wieczoru Kolęd” w 2023 r. w Muzeum Małopolski Zachodniej w Wygiełzowie.
Fot. z arch. SSB „IMPULS”.

Nieoceniony śp. Zenon Kędziora udokumentował istnienie chórów w naszej parafii od 1930 r. Miło nam więc kontynuować tę piękną tradycję. Chór „Domino Nostro” istnieje i działa od około 20 lat (z kilkuletnią przerwą). Jest amatorskim wielogłosowym chórem żeńskim.

Wiele z naszych chórzystek nabierało pierwszych szlifów w poprzednim działającym w naszej parafii chórze prowadzonym przez ówczesną organistkę s. Fabiolę Zyznar.

W repertuarze naszego chóru mamy wyłącznie utwory liturgiczne, śpiewamy więc podczas mszy św., nabożeństw i innych uroczystości religijnych.

Nieliczne wyjątki to pojedyncze koncerty, najczęściej koncerty kolęd, gdzie łączymy śpiew chóralski ze wspólnym kolędowaniem z uczestnikami. Tylko raz wzięliśmy udział w konkursie kolęd w Górowie na Śląsku, zdobywając tam pierwsze miejsce.

Wracając do repertuaru – niechętnie śpiewamy utwory powszechnie znane i śpiewane, częściej wybieramy utwory mniej znane, z dawnych lat, także w języku łacińskim.

Z wdzięcznością chcemy wspomnieć w tym miejscu nasze siostry ze Zgromadzenia Sióstr Kanoniczek Ducha Świętego, w domu których spotykałyśmy się co tydzień na próbach śpiewu – szczególnie s. Katarzynę Lenart organistkę, jedną z inicjatorek powstania chóru, a także s. Lucjanę Srokę, ostatnią przełożoną domu i wieloletnią zakrystiankę, można powiedzieć dobrego ducha nie tylko tego przedsięwzięcia. Jaka szkoda, że już ich tu nie ma.

W ciągu kilku ostatnich lat korzystałyśmy ze wsparcia finansowego w ramach projektów promujących lokalną kulturę we współpracy ze stowarzyszeniem „Impuls”.

Dzięki pozyskanym funduszom zorganizowałyśmy kilka edycji warsztatów muzycznych prowadzonych przez profesjonalnych muzyków, doskonaląc nasze umiejętności.

Znany krakowski kompozytor Piotr Pałka zaaranżował dla naszego chóru kilka utworów, a na uroczystość 500-lecia kościoła skomponował utwór „Do Matki Bożej Różańcowej”.

Łączy nas wspólny śpiew, a kto śpiewa dwa razy się modli, więc chwalmy Pana!

Halina Wiatrak-Matyskiel

Krąg Biblijny

*„Nie znając Biblii, przypominamy człowieka idącego w ciemności. Słowo Biblii jest lampą umożliwiającą dostrzeżenie drogi.”
Papież Benedykt XVI*

Istniejący obecnie **Krąg Biblijny** jest owocem posługiwania w naszej parafii Siostr Kanoniczek Ducha Świętego de Saxia - duchaczek.

Siostry odpowiedziały z serdecznością na zapotrzebowanie utworzenia grupy formacyjnej dla dorosłych, inicjując comiesięczne Spotkania ze Słowem Bożym. Siostra Katarzyna Lenart zaprosiła wszystkich chętnych na pierwsze spotkanie w dniu 19 października 2013 r. i przy wsparciu s. Lucjany Sroki oraz s. Józefy Guścioro prowadziła je przez dwa lata. Opracowywała tematy, przygotowywała materiały pomocnicze, kilkakrotnie zaprosiła też do udziału o. Leonarda Hryniewskiego – Bernardyna z Klasztoru w Alwerni. W sierpniu 2015 r. zgromadzenie opuściło Dom Zakonny w Babicach, powodując ogromną wyrwę w całej parafii.

Przez kolejne dwa lata spotkania prowadziły osoby świeckie: Wojciech Kruk, Marcin Wnęk. Uczestniczyło w tych spotkaniach niewiele osób, ale jak zapewnia Jezus: „...gdzie są dwaj lub trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich” (Mt 18,20). Widać, spodobało się Panu ocalić to dzieło sióstr wspierane przez nie modlitwą z daleka. W następnych latach opiekę nad Kręgiem Biblijnym podjął ks. Jan Kuna, a następnie ks. Dariusz Czapnik.

Od 2023 r. przewodnikiem wspólnoty jest ks. proboszcz Mieczysław Gawor. Krąg tworzy ok. 10 osób. Spotykamy się w trzeci czwartek miesiąca. Każdy rok poświęcony jest rozważaniu innej części Ewangelii. W roku 2024 rozważamy Ewangelię wg św. Łukasza. Spotkanie rozpoczynamy zapaleniem świecy, której światło jest symbolem obec-

Uczestnicy Kręgu Biblijnego z ks. proboszczem Mieczysławem Gawor.
Fot. Barbara Starostka-Barycka

ności Chrystusa i Jego nauki. Po modlitwie do Ducha Świętego, która ma otworzyć oczy naszych serc i umysłów na Słowo Boże, jeden z uczestników odczytuje głośno fragment biblijny, tzw. perykopę. Następnie dłuższa chwila milczenia. W ciszy każdy skupia się nad tekstem, po czym na zasadzie dobrowolności dzielimy się spostrzeżeniami. Stosując metodę tzw. indukcyjną (wychodzenie od szczegółu do ogółu), staramy się analizować kolejno wersety po wersecie, próbujemy wydobyć zawarty w perykopie sens teologiczny i moralny.

Ksiądz proboszcz pomaga nam zrozumieć, uchwycić przewodnią myśl oraz naprowadza na właściwe wnioski dla naszego życia. Następnie przechodzimy do kolejnego fragmentu. Kończymy modlitwą dziękczynną za duchowe poznanie mądrości Słów Bożych oraz prośbą o umiejętność życia według wymagań Boga. Rozważanie Słowa Bożego otwiera, przybliża do Chrystusa, kształtuje wiarę, czyni ją bardziej dojrzałą, a uczestnictwo we wspólnocie Kręgu Biblijnego umacnia również więź z całą wspólnotą parafialną.

Barbara Starostka-Barycka

Wspólnota Mężczyzn

Wspólnota Mężczyzn to grupa działająca przy Kościele pw. Wszystkich Świętych w Babicach, zrzeszająca mężczyzn z całej gminy Babice. Grupa powstała na przełomie lat 2020/2021, początkowo spotykając się poza budynkami kościelnymi, a od roku 2022 formując się już pod kierownictwem ówczesnego wikariusza parafii Babice – ks. Dariusza Czapnika i spotykając się już w sposób formalny jako wspólnota raz w miesiącu, w każdą drugą środę miesiąca po wieczornej mszy świętej.

Początkowo grupę budowało 6 osób, które znalazły w sobie chęć i odwagę, by opowiedzieć o swojej drodze do Boga, ojcostwie i trudach codzienności.

Wspólnota Mężczyzn opiera swoją działalność na rozważaniu Słowa Bożego, wspólnej modlitwie oraz na wzajemnym wspieraniu w codziennych zmaganiach.

Obecnie (luty 2024) grupę tworzy 12 mężczyzn w różnym wieku, aktywnie uczestnicząc w życiu parafii, organizując lub współorganizując nabożeństwa (np. czuwanie i rozważanie Misterium Paschalne, orszak Trzech Króli, nabożeństwo pierwszych sobót), a także podejmując inicjatywy spotkań i wyjazdów członków grupy z rodzinami.

Tomasz Łukaszewski

Dyskusyjny Klub Dobrego Kina

Dyskusyjny Klub Dobrego Kina rodził się przez lata w mojej głowie, miłość do dobrego kina towarzyszy mi od wielu lat i często, oglądając wyjątkowe filmy, myślałem o tym, by obraz ten, a z nim cenne przesłanie, mogło dotrzeć do wielu osób z mojego środowiska. Wielu z nas jest zbyt zabieganych i nie ma dość czasu, by wynajdywać w ogromie produkcji swego rodzaju perełki.

Kino uczy mnie mądrości życia, często wnikam w drugi i trzeci plan filmu, wydobywając poza główną fabułę: relacje społeczne, obyczajowość, systemy wartości... Czyli coś, co towarzyszy nam w każdym dniu. Jest to dla mnie niczym nieustanne podróże po świecie i spotkanie tych ludzi w opowiadanych historiach.

Idealny moment na urzeczywistnienie planu powołania dyskusyjnego klubu, by wzajemnie ubogacać się swoimi refleksjami z sąsiadami, było spotkanie w ramach działań synodalnych u ks. proboszcza Jana Molandy.

Spotkanie odbyło się w pierwszej połowie 2022 r. z udziałem Rady Parafialnej, Wójta Gminy Babice i kilku dodatkowych osób, w których gronie się znalazłem. Wśród pytań, na które uczestnicy spotkania szukali odpowiedzi, było: jak dotrzeć z dobrą nowiną do szerszego grona mieszkańców gminy.

Wójt Gminy Radosław Warzecha zaproponował możliwość bezpłatnego udostępnienia sali kinowej w budynku Fundacji, deklarując pomoc Gminnego Ośrodka Kultury, by poprzez dobre filmy nieść tę dobrą nowinę. Podjąłem ten wątek na spotkaniu i zobowiązałem się do przyjęcia inicjatywy, by zmaterializować tę ideę.

Do współpracy zaprosiłem doświadczonego i lubianego przez uczniów nauczyciela historii i filozofii w Szkole Katolickiego Stowarzyszenia Wychowawców w Libiążu pana Romana Issakiewicza, który miał już za sobą doświadczenie prowadzenia spotkań z filmem w Chrzanowie. Pierwsza emisja filmu odbyła się w październiku 2022 r., wówczas zdecydowaliśmy, że emisje będą odbywać się raz w miesiącu, najczęściej w drugie piątki miesiąca.

Dyskusyjny Klub Dobrego Kina w 2024 r. Fot. GOK Babice.

Przed każdą emisją filmu, pracownik GOK Barbara Siba przygotowuje plakat, by zasygnalizować ten fakt w Babicach, ja zaś ze swojej strony przekazuję informację o planowanej emisji księdzu proboszczowi, by w ogłoszeniach parafialnych poinformował mieszkańców naszej społeczności o kolejnym filmie.

Na spotkania przychodzi od kilku do kilkunastu osób, część z nich z chęcią bierze udział w dyskusji po projekcji, dzięki temu znacznie poszerza się spojrzenie na obejrany film, można go na nowo odkrywać. Obiektywnie trzeba powiedzieć, że jest to duża wartość w tej lokalnej społeczności i warto ją kontynuować i promować, by zachęcić więcej osób do spotkań. Klub ten uczy nas głębszego spojrzenia na treści zawarte w filmie, z racji, że większość filmów oparta jest na faktach, poznajemy

historię, kulturę, a szczególnie wyjątkowe postacie, które mogą być naszymi przewodnikami w życiu.

Sławomir Kruk

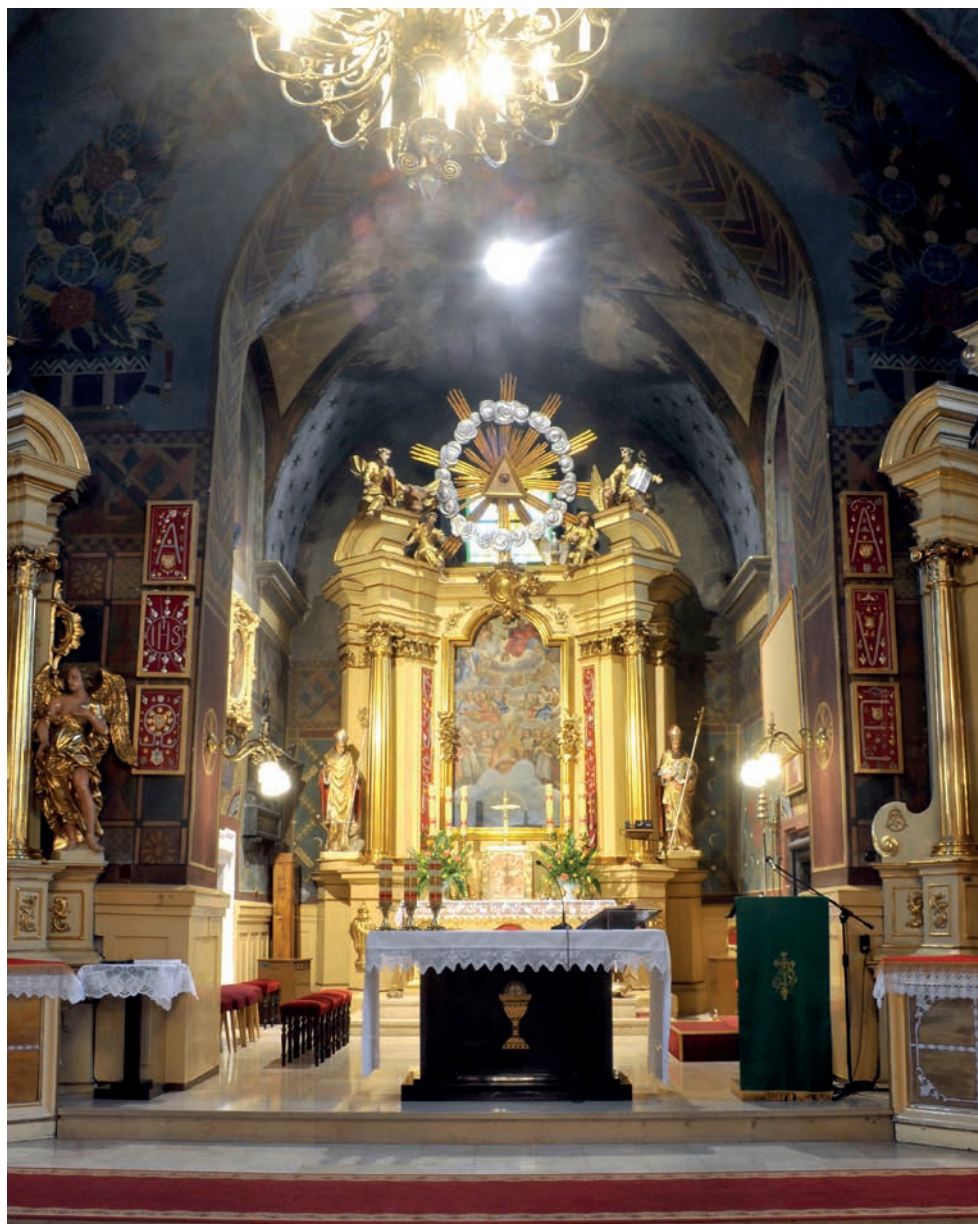
Apostolat Margaretka

Apostolat Margaretka – to ruch osób modlących się za kapłanów, który powstał w Kanadzie w 1981 r. Nazwa pochodzi od kwiatu dziko rosnącego, a jego podstawową komórką jest tzw. margaretka. Jest to grupa modlitewna 7 osób, które modlą się w intencji wybranego kapłana, każda w jednym dniu tygodnia. Siedem płatków kwiatu

„margaretka” symbolizuje właśnie te 7 osób. Jeden płatek to jedna osoba. W Babicach powstał w 2015 r. W 2024 r. było 11 margaretek modlących się za kapłanów pracujących obecnie i wcześniej w naszej parafii.

Maria Horodecka

Kościół parafialny pw. Wszystkich Świętych w Babicach – wnętrza przed renowacją

Stół eucharystyczny i ołtarz główny. Fot. z arch. UG Babice

Ołtarz boczny. Fot. z arch. UG Babice

Ołtarz boczny.
Fot. z arch. UG Babice

Nawa główna – widok w stronę ołtarza głównego. Fot. z arch. UG Babice

Ołtarz główny i ołtarze boczne kościoła parafialnego w Babicach w świątecznej scenerii. Fot. z arch. Ks. Wojciecha Nitki

Nawa główna – widok w stronę chóru. Fot. Natalia Nowakowska

Kaplica boczna. Na zdjęciu widoczna również boazeria sosnowa, którą założono w 1930 r.
Fot. z arch. UG Babice

Kaplica boczna.
Fot. z arch. UG Babice

Kościół parafialny pw. Wszystkich Świętych w Babicach – jego otoczenie i wnętrza

Widok od strony północno-zachodniej. Fot. Robert Kowalczyk

Widok kościoła od strony południowo-zachodniej. Fot. Robert Kowalczyk

Widok ogólny kościoła w Babicach. Fot. Sławomir Urbaniak

Widok kościoła od strony południowej latem. Fot. Robert Matyskiel

Widok kościoła od strony południowej wiosną. Fot. Sławomir Bolek

Dzwonnica. Fot. Sławomir Bolek

Dzwonnica. Fot. Robert Matyskiel

Wejście do kościoła od strony południowej przez kruchtę.
Fot. Robert Matyskiel

Widok od strony północno-wschodniej. Fot. Sławomir Bolek

Widok od strony południowo-wschodniej. Fot. Sławomir Bolek

Widok zimą na kościół parafialny w Babicach z pl. Mogielnickiego. Fot. Robert Matyskiel

Wyposażenie kościoła: wyposażenie barokowe, w większości z XVIII w. Ołtarz główny z obrazem Wszystkich Świętych lub krzyżem.

Obraz Wszystkich Świętych w ołtarzu głównym w Babicach. Fot. Katarzyna Wichner

Ołtarz główny z krzyżem. Fot. Tomasz Łukaszewski

Fot. Robert Matyskiel

Detale wystroju ołtarza głównego kościoła w Babicach. Fot. Robert Matyskiel

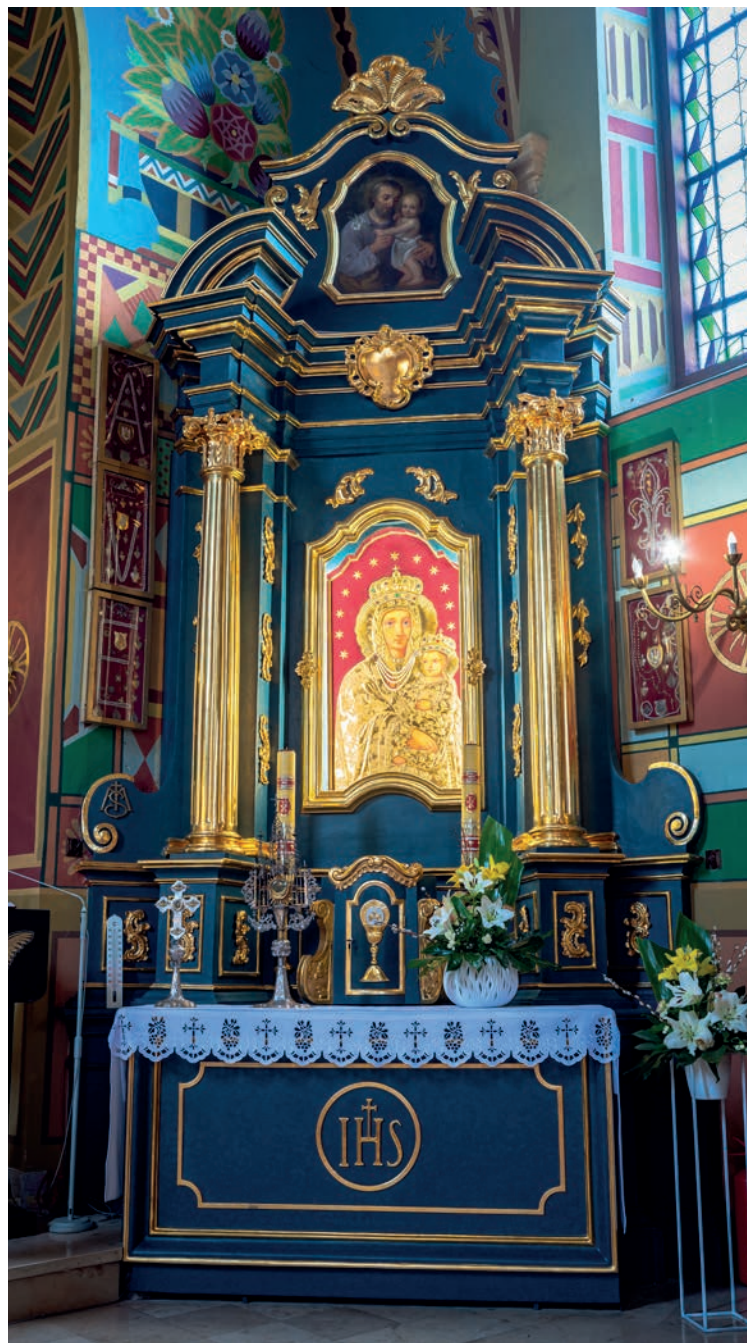
Przy ścianie tęczowej dwa ołtarze boczne ustawione kulisowo, lewy z obrazem Anioła Stróża i Niepokalanego Poczęcia NMP w sukience metalowej lub Jezusa Miłosiernego, po prawej z obrazem Matki Boskiej Różańcowej Babickiej, także w sukience metalowej. Wszystkie trzy ołtarze z 1778 r.

Barokowe anioły, detale wystroju ołtarza bocznego kościoła w Babicach.
Fot. Robert Matyskiel

Ołtarz boczny Jezusa Miłosiernego. Fot. Tomasz Łukaszewski

Ołtarz boczny Matki Boskiej Różańcowej Babickiej. Fot. Tomasz Łukaszewski

Wizerunki św. Antoniego i św. Józefa z Dzieciątkiem Jezus pędzla W. Eljasza. Fot. Katarzyna Wicher

W kaplicach transeptowych para ołtarzy neobarokowych z późniejszą rzeźbą św. Antoniego (pocz. XX w.) i Serca Jezusowego z połowy XX w. (wcześniej przed frontem 1945 r. ołtarz z obrazem św. Anny), ołtarz odbudowany w latach 50. XX w., gdyż był zniszczony wybuchem pocisku w 1945 r.

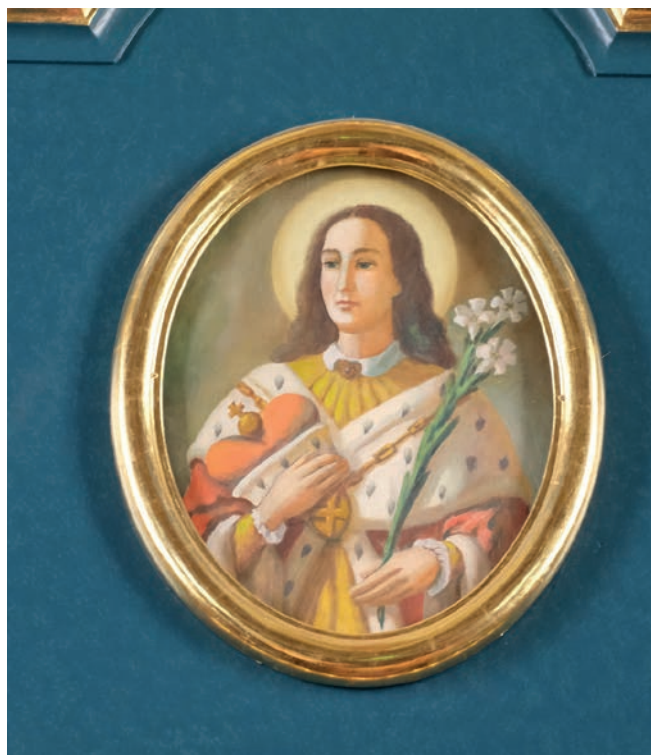
Ołtarz św. Antoniego Padewskiego w kościele w Babicach.
Fot. Robert Matyskiel

Kaplica boczna z ołtarzem Serca Jezusowego i wizerunkiem św. Kazimierza królewicza w części szczytowej. Fot. Robert Matyskiel

Ołtarz św. Antoniego Padewskiego z barokowymi aniołami w kościele w Babicach. Fot. Robert Matyskiel

Wizerunki św. Anny i św. Kazimierza królewicza pędzla W. Eljasza. Fot. Robert Matyskiel.

Ambona neobarokowa z końca XIX w.

Ambona. Fot. Katarzyna Wicher

Fot. Robert Matyskiel

Chrzcielnica z wiekiem wczesnobarokowym. Fot. Sławomir Bolek

Widok na chór. Fot. Sławomir Bolek

Elementy dekoracyjne. Fot. Tomasz Łukaszewski

Widok z chóru. Fot. Tomasz Łukaszewski

Chór – piszczałki organowe. Fot. Robert Kowalczyk

Obrazy w feretronach z XVIII i XIX w. m.in. malowane przez W. Eliasza, podobnie jak stacje drogi krzyżowej.

Jedna ze stacji drogi krzyżowej.
Fot. Tomasz Łukaszewski

Paulina Chełmecka, „Feretron ze św. Agnieszką i Aniołem Stróżem”, [w:] *Sakralne Dziedzictwo Małopolski*, 2024, źródło: <https://sdm.upjp2.edu.pl/dziela/feretron-ze-sw-agnieszka-i-aniolem-strozem>

Baldachim. Fot. Tomasz Łukaszewski

Feretron z Matką Boską Nieustającej Pomocy i św. Biskupem. Paulina Chełmecka, „Feretron z Matką Boską Nieustającej Pomocy i św. biskupem”, [w:] *Sakralne Dziedzictwo Małopolski*, 2024, źródło: <https://sdm.upjp2.edu.pl/dziela/feretron-z-matka-boska-nieustajacej-pomocy-i-sw-biskupem>

Polichromia ornamentowana z 20-lecia międzywojennego. Jak podaje ks. Marian Budzyk w gazetce parafialnej „Z Wieży Kościelnej” z 1998 r. (nr 16/46) w 1929 r. art. malarz prof. Jan Bukowski z Krakowa wykonał projekt malowania kościoła w Babicach. Zrealizowała go firma malarzka Karola Orleckiego.

Obraz św. Klemensa wczesnobarokowy. Według miejscowej tradycji obraz został przeniesiony z kaplicy w pobliskim zamku Lipowiec, będącej własnością biskupów krakowskich. Być może ocalały po pożarze w 1629 r. wizerunek św. Klemensa został zabrany ze zniszczonego budynku. Wysokie walory artystyczne dzieła zdają się potwierdzać, iż pierwotnie mógł on stanowić własność biskupów krakowskich.

Obraz św. Klemensa. Fot. Robert Matyskiel

Polichromia. Fot. Tomasz Łukaszewski

W oknach kolorowe szklenia witrażowe, ornamentalne. W prezbiterium znajdują się dwa okna. Jedno prostokątne nad głównym ołtarzem oszkłone szkłem katedralnym koloru złotego, drugie łukowe od strony południowej o żelaznych ramach i szprosach z witrażem ornamentowym. W kaplicach witraże wykonane przez firmę DWO-RAK z Wadowic w 1892 r. za ks. Piotra Papużyńskiego, a w 1929 r. za ks. Jana Kosowskiego przez firmę Jana Kusiaka z Krakowa gruntownie odrestaurowane. Ta sama firma odrestaurowała wszystkie inne okna w nawie głównej²⁶.

Jeden z witraży kościoła w Babicach. Fot. Sławomir Bolek

Dwa krucyfiksy barokowe. Monstrancja gotycka z I poł. XVI w. sprawiona głównie nakładem bpów Jana Konarskiego i Piotra Tomickiego. Wczesnobarokowy relikwiarz w kształcie krzyża, fundacji bpa Piotra Gembickiego. Kadzielnica z wiekiem wczesnobarokowym. Łódka na kadzidło rokokowa. Ornaty: dwa haftowane z XVII w., trzeci z pasa polskiego.²⁷

Monstrancja srebrna późnogotycka XVI w. Fot. Sławomir Bolek

²⁶ „Z wieży kościelnej MATKI – cz. VI, ks. Marian Budzyk, gazетка parafialna *Z Wieży Kościelnej* (wydanie świąteczne, 1998).

²⁷ Materiał parafii pw. Wszystkich Świętych w Babicach.

Wypożyczenie stołu eucharystycznego.
Fot. Robert Kowalczyk

Kielich mszalny. Fot. Sławomir Bolek

Wczesnobarokowy relikwiarz Krzyża Świętego.
Fot. Sławomir Bolek

Tablice pamiątkowe w podziękowaniu za pracę ks. Marianowi Budzykowi i ks. Janowi Molandzie.
Fot. Tomasz Łukaszewski

Epitafium Józefy Saneckiej.
Fot. Robert Matyskiel

Krzyż upamiętniający misje parafialne w poszczególnych latach. Fot. Robert Kowalczyk

Epitafium Jana Sałasza (1811 – 1884), emerytowanego sekretarza c.k. Stalrostwa w Chrzanowie, w kościele parafialnym w Babicach.
Fot. Robert Matyskiel

Tablice epitafijne Agnieszki Kaniewskiej oraz Franciszka i Józefy Czyżewskich i Franciszka Patelskiego z I poł. XIX w.
Fot. Katarzyna Martyka

Budynek dawnego Domu Katolickiego. Fot. z arch. UG Babice

Budynek plebanii. Fot. Robert Matyskiel

Budynek dawnego domu Sióstr Kanoniczek Ducha Świętego w Babicach. Fot. Robert Matyskiel

Ciekawostki i wycinki z życia parafii i kościoła w Babicach

Jak podaje Kronika Parafialna ołtarz Matki Bożej Różańcowej Babickiej ufundowany został przez parafian w 1874 r. i w tym też roku umieszczono w nim obraz Matki Bożej z Dzieciątkiem Jezus. Obraz malowany jest na drewnianej desce.

Ołtarz Matki Boskiej Różańcowej. Fot. Robert Matyskiel

Prawdopodobnie od 1946 r. trwała odbudowa wieży kościelnej i mniejszej – tzw. sygnaturki. Otynkowano też kościół i pokryto dach czerwoną dachówką. Wieża zyskała nowy kształt.

Zniszczona w 1945 r. wieża kościelna. Fot. z arch. Andrzeja Bębenka

Wieża kościelna – wygląd obecny. Fot. Robert Kowalczyk

W 1958 r. za czasów probostwa ks. Władysława Pytla zelektryfikowano kościół oraz założono ogrzewanie²⁸.

W latach 1975 i 1976 usunięto dachówkę z całego kościoła i pokryto go blachą ocynkowaną. Wieża ponownie została otynkowana w 1995 r., a rok później ponownie otynkowano kościół. Cały kościół został także podświetlony.

16 września 1985 r. następuje poświęcenie nowo wybudowanej kaplicy w Rozkochowie przez J.E. ks. Kard. Franciszka Macharskiego.

Kaplica pw. Matki Boskiej Królowej Polski w Rozkochowie. Fot. Robert Matyskiel

Pamiętka poświęcenia kaplicy w Rozkochowie. Fot. z arch. Józefy Jarczyk

W 1998 r. ukończono budowę kaplicy w Jankowicach. 24 maja 1998 r. poświęcono i przeniesiono z kościoła parafialnego w Babicach w uroczystej procesji figurkę Matki Bożej Fatimskiej.

²⁸ „Z Wieży Kościelnej MATKI”, ks. Marian Budzyk, gazетка parafialna *Z Wieży Kościelnej* (nr 14/44), 1998.

Uroczysta procesja przeniesienia figurki Matki Bożej Fatimskiej z kościoła parafialnego w Babicach do kaplicy w Jankowicach. Na zdjęciu ks. Stanisław Czaja. Fot. z arch. Marii Horodeckiej

Kaplica w Jankowicach. Fot. Wojciech Gwiżdż

Na potrzeby prężnie działających w parafii grup młodzieżowych oraz grup oazowych przebywających na weekendowych lub wakacyjnych pobytach w babickim ośrodku powstają nowe obiekty, takie jak EDEN, Namiot Słońca. Ksiądz Tadeusz Dąbrowski – wikary w latach 1990 – 1996 podejmuje w 1992 r. inicjatywę powołania Parafialnego Klubu Sportowego „ARKA” Babice. W jednym z budynków parafialnych tworzy siłownię dla młodzieży oraz klubokawiarnię w Domu Parafialnym. Rozbudowane zostaje boisko przy obiektach oazowych.

Budynek Domu Oazowego dla Młodzieży „Betania”. Fot. Robert Matyskiel

Życie kościoła i parafii to również uroczystości i wydarzenia, w organizację których często zaangażowani są sami parafianie.

Orszak Trzech Króli w 2023 r. Fot. Edyta Siudak

Orszak Trzech Króli w 2023 r. Fot. Edyta Siudak

Orszak Trzech Króli w 2023 r. Fot. Edyta Siudak

Uczestnicy Orszaku Trzech Króli w 2024 r. Fot. Edyta Siudak

Droga krzyżowa ulicami Babic w 2006 r. Fot. z arch. ks. Wojciecha Nitki

Droga krzyżowa zorganizowana w 2024 r. przez Grupę Męską.
Fot. Natalia Jasińska

Procesja Niedzieli Palmowej w 2006 r. w kościele parafialnym w Babicach. Fot. z arch. ks. Wojciecha Nitki

Niedziela Palmowa w 2024 r. Fot. Robert Matyskiel

Niedziela Palmowa w 2024 r. Fot. Robert Matyskiel

Uroczystości Wielkiej Soboty w kościele parafialnym w Babicach.
Fot. Robert Matyskiel

Uroczystości Wielkiej Soboty w kościele parafialnym w Babicach.
Fot. Robert Matyskiel

Uroczystości Wielkiej Soboty w kościele parafialnym w Babicach.
Fot. Robert Matyskiel

Grób Pański w 2006 r. w kościele parafialnym w Babicach.
Fot. z arch. ks. Wojciecha Nitki

Grób Pański w 2012 r. w kościele parafialnym w Babicach.
Fot. z arch. Natalii Nowakowskiej

Komunia Święta w 2020 r. Fot. z arch. parafii pw. Wszystkich Świętych
w Babicach

Procesja rezurekcyjna w 2006 r. w kościele parafialnym w Babicach.
Fot. z arch. ks. Wojciecha Nitki

Bierzmowanie w 2007 r. Uroczystości Wielkiej Soboty w kościele parafialnym w Babicach. Fot. z arch. ks. Wojciecha Nitki

Procesja rezurekcyjna w 2024 r. Fot. Robert Matyskiel

Bierzmowanie w 2022 r. Fot. Edyta Siudak

Jak podaje Kronika Parafialna w okresie międzywojennym, a także po II wojnie światowej w babickiej parafii odbywały się trzy odpusty: pierwszy – tzw. „Mały” w Święto Aniołów Stróżów (I niedziela października), drugi – najważniejszy, w Święto Matki Boskiej Różańcowej (II niedziela października) i trzeci w święto Wszystkich Świętych. Obecnie pierwszy odpust nie jest praktykowany.

Procesja Bożego Ciała w 2007 r. Fot. z arch. ks. Wojciecha Nitki

Boże Ciało w 2014 r. Fot. z arch. UG Babice

Boże Ciało w 2014 r. Fot. z arch. UG Babice

Boże Ciało w 2015 r. Fot. z arch. UG Babice

Boże Ciało w 2015 r. Fot. z arch. UG Babice

Boże Ciało w 2015 r. Fot. z arch. UG Babice

Boże Ciało w 2015 r. Fot. z arch. UG Babice

Dożynki sołectwa Wygiełzów w 2013 r. Fot. Edyta Siudak

Procesja na cmentarz parafialny w Babicach w uroczystość Wszystkich Świętych w 2006 r. Fot. z arch. ks. Wojciecha Nitki

Procesja na cmentarz parafialny w Babicach w uroczystość Wszystkich Świętych w 2006 r. Fot. z arch. ks. Wojciecha Nitki

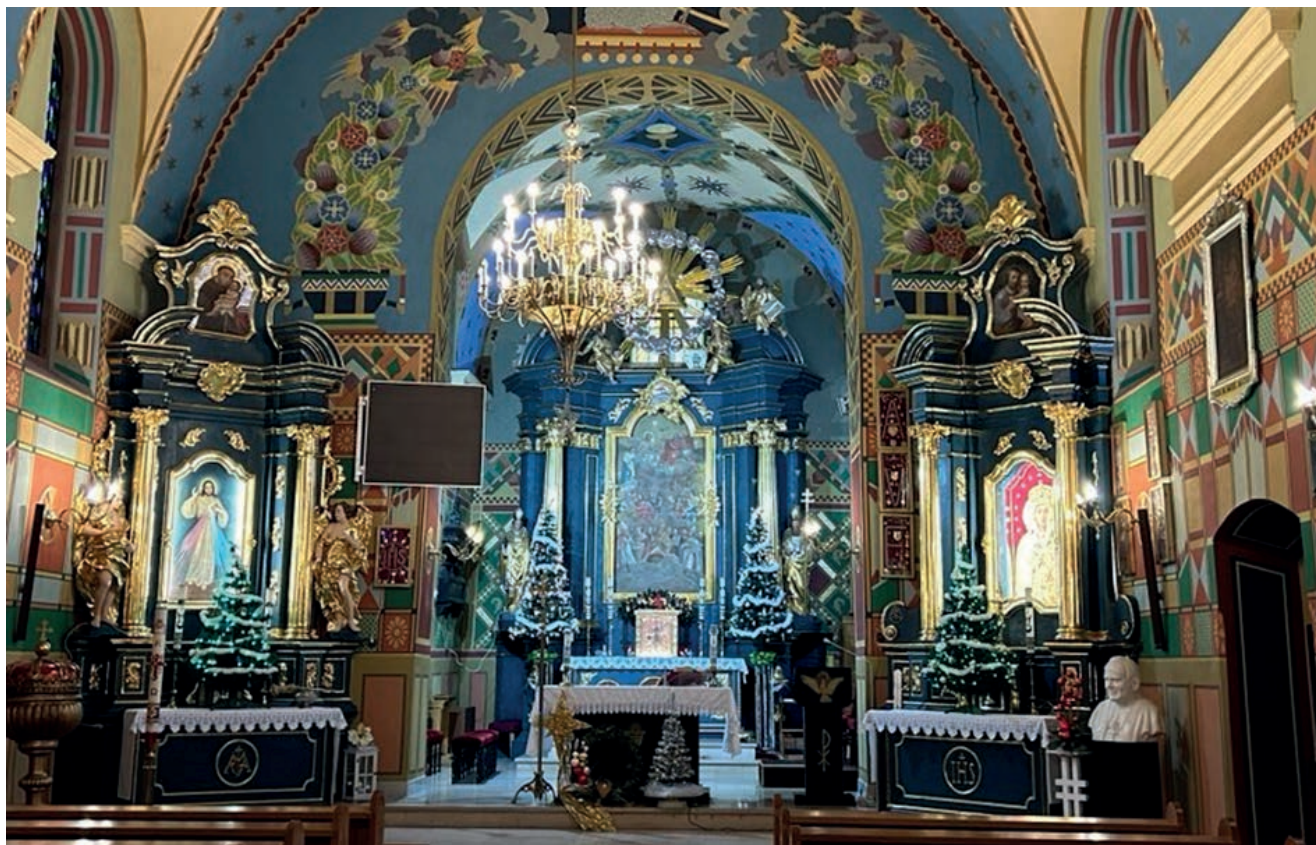
Uroczystości 11 listopada w kościele w Babicach w 2022 r. Fot. Robert Matyskiel

Uroczystości 11 listopada w kościele w Babicach w 2022 r.
Fot. Robert Matyskiel

Uroczystości 11 listopada w kościele w Babicach w 2022 r.
Fot. Robert Matyskiel

Kościół w Babicach w okresie Bożego Narodzenia w 2023 r. Fot. Katarzyna Martyka

Jasełka w kościele parafialnym w Babicach w 2006 r.
Fot. z arch. ks. Wojciecha Nitki

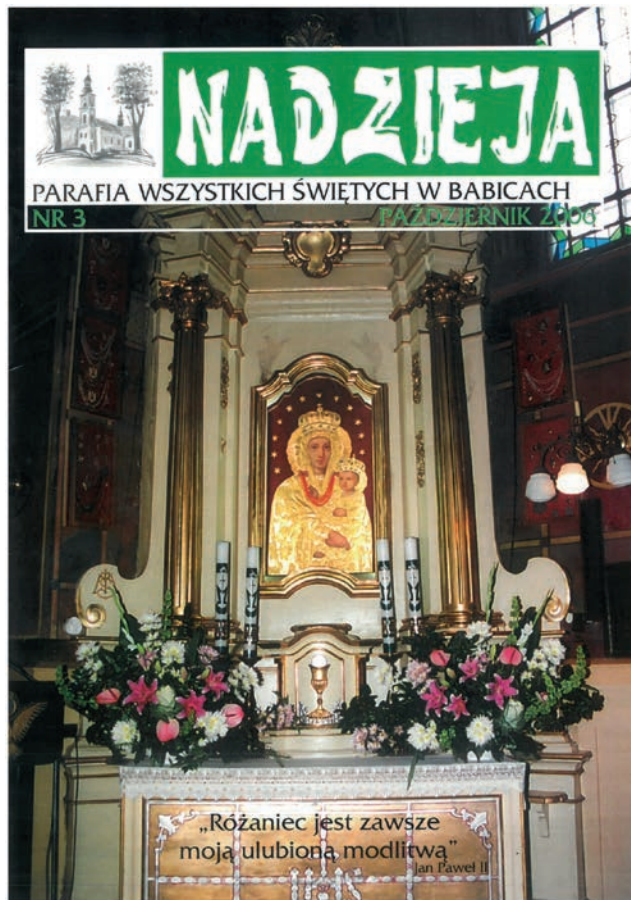

Szopka bożonarodzeniowa w kościele w Babicach w 2023 r.
Fot. Katarzyna Martyka

O aktywności parafii w życiu społeczności lokalnej świadczą również wydawane lokalne gazetki parafialne, jak „Z Wieży Kościelnej” czy „Nadzieja”, które tworzyli ówcześni wikariusze wraz z parafianami. Gazetki stanowią swego rodzaju „małą kronikę” tamtych lat, informując m.in. o historii budowy kaplic w Rozkochowie i Jankowicach, historii kościoła w Babicach, różnych ważnych wydarzeniach kościelnych, ale zawierały też życzenia z różnych okazji, które mogli zamieszczać parafianie, listy osób, które zostały w danym czasie ochrzczone, zawarły związek małżeński, pogrzeby, informacje z życia Parafialnego Klubu Sportowego „ARKA” Babice i inne ciekawostki historyczne i związane z wiarą.

Gazetka parafialna „Z Wieży Kościelnej” (na zdjęciu okładka nr 13/43 z 1998 r.) wydawana prawdopodobnie w latach 1997 – 1999 i redagowana m.in. przez ks. wikarego Stanisława Czaję oraz parafian.

Gazetka parafialna „Nadzieja” (na zdjęciu okładka nr 3, październik 2006 r.) wydawana m.in. w 2006 r. i redagowana przez ks. Wojciecha Nitkę oraz parafian: Dorotę Zwodzińską, Danutę Knapik, Halinę Mądryk, Barbarę Zwodzińską, Martę Muchę, Natalię Nowakowską.

Utrwalone na starych fotografiach...

W tle kościół parafialny w Babicach w 1944 r.
Fot. z arch. Marty Dyby

Widok na kościół w 1944 r. Fot. z arch. Marii Kaszuby

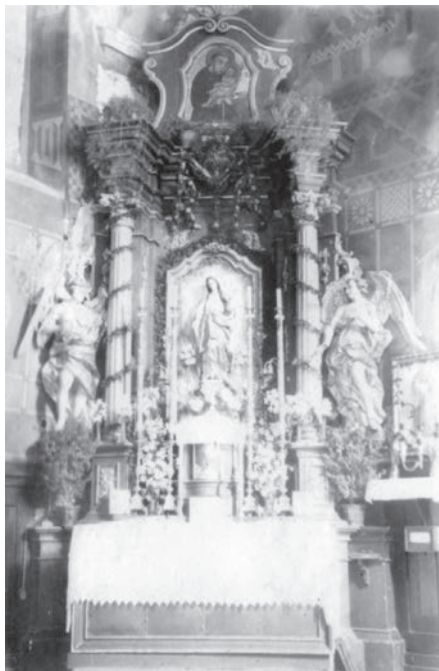
Kościół parafialny w Babicach w okresie międzywojennym na pocztówce wydanej przez Wyd. Zorza.
Fot. z arch. Eugeniusza Kępińskiego

Powrót ze ślubu Stefanii i Jana Kaszubów – rok 1947 r. W tle odbudowywana wieża kościelna.
Fot. z arch. Zofii Góreckiej

Odbudowa wieży kościelnej po zniszczeniach wojennych z 1945 r.
Fot. z arch. Marty Dyby

Ołtarz boczny Niepokalanego Poczęcia
Najświętszej Marii Panny – lata 40. XX w.
Fot. z arch. Marii Kaszuby

Ołtarz główny kościoła parafialnego w Babicach z tzw. Tronem Eucharystycznym. Na zdjęciu ówczesny kościelny Tadeusz Szala. Fot. z arch. Marii Kaszuby

Ołtarz główny kościoła parafialnego w Babicach z tzw. Tronem Eucharystycznym. Fot. z arch. Marii Kaszuby

Ołtarz z obrazem św. Anny w kaplicy bocznej do 1945 r., obecnie ołtarz Serca Jezusowego. Fot. z arch. Marii Kaszuby

Ołtarz św. Antoniego w latach 40. XX w. Na zdjęciu ówczesny kościelny Tadeusz Szala. Fot. z arch. Marii Kaszuby

Msza św. odprowadzana przy ołtarzu
głównym przed 1962 r.
Fot. z arch. Teresy Jochymczyk

Schody do kościoła z drewnianą barierką przed 1957 r. Fot. z arch. Teresy Jochymczyk

Ołtarz św. Antoniego w latach 40. XX w.
Na zdjęciu ówczesny kościelny Tadeusz
Szala. Fot. z arch. Marii Kaszuby

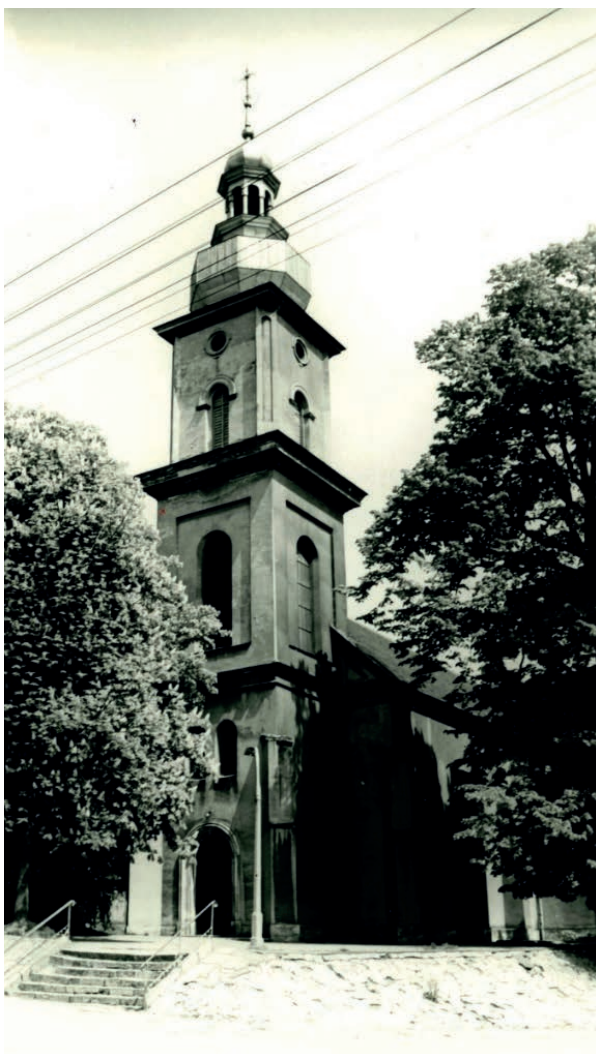
Schody do kościoła z drewnianą barierką w roku 1953/1954. Fot. z arch. Marty Dyby

Wejście główne do kościoła parafialnego w Babicach w 1959 r. z widocznym u góry napisem IHS. Fot. z arch. Lilii Norys

Mur z kamienia otaczający kościół parafialny w Babicach w 1952 r. Fot. z arch. Zenona Kędziory

Kościół parafialny w Babicach w latach 60. XX w.
Fot. z arch. Haliny Wiatrak-Matyskiel

Wejście boczne do kościoła parafialnego w Babicach.
Fot. z arch. Zenona Kędziory

Dzwonnica wraz z murem.
Fot. z arch. Anny Partika

Dzwonnica wraz z murem.
Fot. z arch. Anny Partika

W tle nisza dzwonnicy z widocznym posągiem anioła. Fot. z arch. Haliny Wiatrak-Matyskiel

W tle widoczna brama wjazdowa przy murze kościelnym. Fot. z arch. Andrzeja Bębenka

Schody boczne do kościoła w Babicach. W tle nisza dzwonnicy z widocznym posągami anioła. Fot. z arch. Marii Kaszuby

Wnętrze kościoła parafialnego w Babicach – stalla przyołtarzowa. Fot. z arch. Anny Partika

Wnętrze kościoła parafialnego w Babicach – lata 70. XX w. Fot. z arch. Anny Partika

Salka katechetyczna przy kościele parafialnym w Babicach – obecnie pomieszczenie magazynowe. Fot. z arch. Haliny Wiatrak-Matyskiel

Ks. Jan Kosowski. Fot. z arch. Zofii Mądrzyk

ks. Stanisław Taborski. Fot. z arch. Jadwigi Sarkowicz

Ks. Stanisław Bajer – wikary w parafii Babice. Fot. z arch. Jadwigi Sarkowicz

Ksiądz (prawdopodobnie ks. Stanisław Taborski) z ministrantami, kościelnym Tadeuszem Szalą i organistą Julianem Wiatrakiem. Fot. z arch. Marii Kaszuby

Na tle budynku plebanii w Babicach (pierwszy z prawej to prawdopodobnie ks. Stanisław Taborski, nazwiska pozostałych księży nieznane). Fot. z arch. Marii Kaszuby

Ks. Stanisław Głównka – wikary w kościele w Babicach w latach 50. XX w. Fot. z arch. Marii Kaszuby

Komunia św. w 1957 r. mieszkańców Olszyny – przed budynkiem szkoły w Olszynie. Na zdjęciu ks. Ignacy Sidzina. Fot. z arch. Zofii Góreckiej

Ks. Władysław Pytel z parafianami. Fot. z arch. Janiny Mastalskiej

Ks. Kanonik Marian Budzyk. Fot. z arch. Haliny Wiatrak-Matyskiel

Julian Wiatrak – organista kościoła parafialnego w Babicach. Lata 50. XX w. Fot. z arch. Marii Kaszuba

Julian Wiatrak – organista kościoła parafialnego w Babicach. Fot. z arch. Haliny Wiatrak-Matyskiel

Julian Wiatrak jr – przy organach w kościele parafialnym w Babicach. Fot. z arch. Haliny Wiatrak-Matyskiel

Ministranci – lata 50. XX w. Fot. z arch. Marii Kaszuby

Kard. Stefan Sapięcha podczas bierzmowania w kościele parafialnym w Babicach w 1948 lub 1949 r. Fot. z arch. Andrzeja Bębenka

Ministranci (okres nieustalony). Fot. z arch. Marii Kaszuby

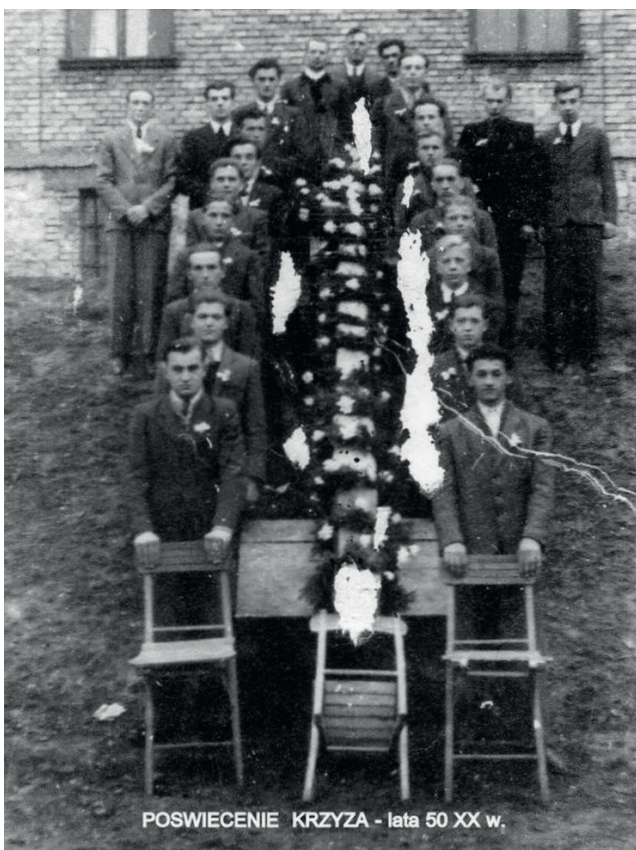
Kard. Stefan Sapięcha podczas bierzmowania w kościele parafialnym w Babicach w dniach 19 i 20 czerwca 1920 r. Fot. z arch. Andrzeja Bębenka

Kard. Stefan Sapiecha podczas bierzmowania w kościele parafialnym w Babicach w dniach 19 i 20 czerwca 1920 r. Fot. z arch. Andrzeja Bębenka

Poświęcenie krzyża misyjnego w 1957 r. Fot. z arch. Andrzeja Bębenka

POSWIECENIE KRZYŻA - lata 50 XX w.

Poświęcenie krzyża misyjnego w 1957 r. Fot. z arch. Andrzeja Bębenka

Święcenie pokarmów. Koniec lat 50. XX w. W tle stojący już krzyż misyjny. Fot. z arch. Zenona Kędziory

Procesja Bożego Ciała w 1945 r. w kościele parafialnym w Babicach. Fot. z arch. Teresy Jochymczyk

Mieszkańcy Rozkochowa wracający z procesji Bożego Ciała w kościele parafialnym w Babicach – początek lat 60. XX w. Fot. z arch. Józefy Jarczyk

Mieszkańki Rozkochowa w drodze na procesję Bożego Ciała w kościele parafialnym w Babicach – początek lat 60. XX w. Fot. z arch. Józefy Jarczyk

Mieszkańki Rozkochowa w procesji Bożego Ciała w kościele parafialnym w Babicach – początek lat 60. XX w. Fot. z arch. Józefy Jarczyk

Procesja Bożego Ciała. Fot. z arch. Jadwigi Sarkowicz

Procesja Bożego Ciała – lata 60. XX w. Fot. z arch. Marii Kaszuby

Procesja Bożego Ciała w Babicach – lata 50–60 XX w. Fot. z arch. Andrzeja Bębenka

Uroczysta procesja wokół kościoła w 1954 r. Fot. z arch. Marty Dyby

Procesja Bożego Ciała w Babicach – lata 50–60 XX w.
Fot. z arch. Andrzeja Bębenka

Uroczysta procesja wokół kościoła parafialnego w Babicach – lata 60. XX w. Fot. z arch. Marii Kaszuby

Uroczysta procesja w święto Matki Boskiej Zielnej 15 sierpnia. Fot. z arch. Genowefy Marcelli

Uroczysta procesja wokół kościoła w 1954 r.
Fot. z arch. Marty Dyba

Uroczysta procesja w święto Matki Boskiej Zielnej 15 sierpnia.
Fot. z arch. Marii Kaszuby

Uroczystości odpustowe – II połowa lat 40. XX w. Fot. z arch. Marii Kaszuby

Procesja odpustowa wokół kościoła w Babicach – rok 1959 lub początek lat 60. XX w. Fot. z arch. Zofii Mądryk

Amatorska grupa artystyczna z przedstawienia „Życia pierwszych chrześcijan”. Fot. z arch. Marty Dyby

Komunia Św. w 1967 r. Na zdjęciu ks. Jan Sikora i s. Fabiola Zyznar.
Fot. z arch. Marty Dyby

Ks. Władysław Pytel. Komunia Święta w 1959 r.
Fot. z arch. Andrzeja Bębenka

Siostra Fabiola z grupą dzieci wystawiających Jasełka.
Fot. z arch. Andrzeja Bębenka

Pogrzeb ks. Władysława Pytla w 1965 r. – przed plebanią.
Fot. z arch. Marii Kaszuby

Pogrzeb ks. Władysława Pytla w 1965 r. Fot. z arch. Marii Kaszuby

Pogrzeb ks. Władysława Pytla w 1965 r. Pierwszy z lewej ks. Stanisław Juraszek, ks. Stanisław Górecki.
Fot. z arch. Marii Kaszuby

Pogrzeb ks. Władysława Pytla w 1965 r.
Fot. z arch. Teresy Jochymczyk

Wizytacja ks. kard. Karola Wojtyły w Babicach w 1975 r. Fot. z arch. Zenona Kędziory

Wizytacja ks. kard. Karola Wojtyły w Babicach w 1975 r.
Fot. z arch. Marii Kaszuby

Wizytacja ks. kard. Karola Wojtyły w Babicach w 1975 r.
Fot. z arch. Zenona Kędziory

S. Fabiola wraz z członkiniami chóru.
Fot. z arch. Haliny Wiatrak-Matyskiel

Poświęcenie kaplicy w Rozkochowie w 1985 r.
Fot. z arch. Marka Bębenka

Poświęcenie kaplicy w Rozkochowie w 1985 r.
Fot. z arch. Marka Bębenka

Poświęcenie kaplicy w Rozkochowie w 1985 r. Fot. z arch. Marka Bębenka

Budynek parafialny, gdzie mieściła się szkoła w latach 50. XX w. Fot. z arch. A. Bębenek

Budynek parafialny, gdzie mieściła się szkoła w 1956 r. Fot. z arch. Marzeny Pierzchały-Dudek

Budynek poczty należący do parafii Babice, późniejsza siedziba przedszkola w Babicach. Fot. z arch. Marii Kaszuby

W imieniu Stowarzyszenia Sympatyków Babic „IMPULS” – wydawcy tej publikacji składam serdeczne podziękowania wszystkim osobom i podmiotom, które bezinteresownie wykonały lub dostarczyły materiał zdjęciowy oraz przygotowały teksty, by w choć małym stopniu przybliżyć historię i piękno tego niezwykłego 500-letniego zabytku naszej gminy.

Chcemy zaznaczyć, iż dołożyliśmy wszelkich starań, by publikacja, która powstała w oparciu o możliwe do osiągnięcia w tak krótkim czasie materiały zawierała jak najbardziej wyczerpujące informacje dotyczące kościoła i życia parafii w Babicach na przestrzeni wieków.

Katarzyna Martyka
Prezes Stowarzyszenia
Sympatyków Babic „IMPULS”

Fot. Robert Matyskiel

MAŁOPOLSKA

Miejska
Biblioteka Publiczna
w Chrzanowie

Projekt zrealizowano przy wsparciu finansowym Województwa Małopolskiego.

ISBN 978-83-68156-05-8